

Fagbladet

OFFICEREN

01 / FEBRUAR 2024

NATO DEFENSE COLLEGE

VI ER HER MED ET FORMÅL

HELBREDSKONTROL VED NATARBEJDE
MICHAEL ZILMER-JOHNSEN: TRUSLEN ER REEL
PENSIONSTAB VED ÅREMÅL?
BOGANMELDelse: DEN PERFEKTE OFFICER

www.hod.dk

INDHOLD

NR. 1/2024

Leder

Kort nyt

Royal opgave

Aftale om fast tillæg ved tjenesterejser i udlandet

NATO Defense College

- Vi er her med et formål
- Helt tæt på generalen

Faglige forklaringer

HOD's Hovedbestyrelse:
Kristian Blicher

Natarbejde er belastende!

Interview:
Truslen er reel

De ukrainske soldater kæmper for en vej tilbage til livet

Boganmeldelse:
Den perfekte officer

Verserende sager

Forsidefoto:
Sara Skytte

Bagsidefoto:
Michael Aagaard Jensen

Formand
Niels Tønning
niels@hod.dk

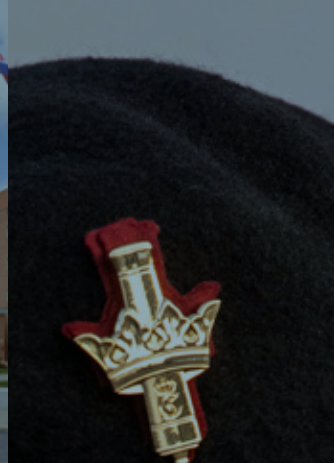
OK24 DE AFSLUTTENDE FORHANDLINGER

51000A FEB24 – LIGGEUNDERLAGET STÅR I KROGEN

sammen med rygsækken, der er fyldt med energibarer og småfornødenheder til de første 3-4 dage og nætter. Ugers forberedelse, planlægning og koordination er slut. Udgangslinjen er passeret, og det fremskudte operationscenter summer af aktivitet, men også af spændt forventning om et hurtigt gennembrud. Stabshjælpernes laptops flimrer med forskellige dele af det store plankompleks. Stemningen er intens, og den dæmpede samtale i de små grupper af beslutningstagere fordelt i rummet blander sig med printerens afventende summen.

051700A FEB24 – Tiden snegler sig afsted, og ventetid er et af mange lighedspunkter, men det er hverken en operation eller en øvelse – scenariet er overenskomstfornyelsens afsluttende forhandlinger, og stedet er Finansministeriets rentekammer, der er HQ (og hvileområde) for organisationsformænd og sekretariat i akademikernes (AC) Forhandlingsudvalg (FHO).

052130A FEB24 - Forhandlingerne startede i december med en formel udveksling af krav. Siden har HOD ved flere tekniske drøftelser og egentlige for-

handlinger med FPS afhandlet alle krav. Nogle krav blev afvist i forløbet, modkrav opstod, og torsdag d. 1/2 kulminerede forhandlingerne med et underskrevet resultatpapir med det, som FPS og HOD kunne opnå enighed om. Men hermed er intet afgjort. Man kan sige, at vi sammen med FPS har lavet en indkøbsliste, men at pungen aktuelt er tom, og der stadig kan pruttes om prisen.

Forhandlingerne drejer sig også denne gang om andet end rammen. Natten har været præget af forhandlinger om vilkår for tillidsrepræsentanter, opsparings- eller fritvalgs-ordninger. Men her 061000A FEB24 er det de helt centrale AC-krav til fleksibilitet, arbejdstid og merarbejde, der er på bordet. Spændende forhandlinger, der taler direkte ind i vores udfordringer med overenskomstansatte officerer i løngruppe 5.

Alt afhænger af størrelsen af den økonomiske ramme, som parterne her 061430A FEB24 fortsat 'kæmper' om i Finansministeriet. Vi er i AC enige om,

at flest mulige penge skal gå til generelle lønforbedringer. Og hvis reallønnen skal sikres, kræver det både en stor økonomisk ramme, og at reguleringsordningen videreføres med et retvisende indeks.

”

Nogle krav blev afvist i forløbet, modkrav opstod, og torsdag d. 1/2 kulminerede forhandlingerne med et underskrevet resultatpapir med det, som FPS og HOD kunne opnå enighed om. Men hermed er intet afgjort.

AC har derfor heller ikke prioriteret, at der afsættes puljer til HOD's eller andre organisationers decentrale forhandlinger. Men det er et krav fra andre, og hvis de opstår, skal vi i AC FHO beslutte, hvordan den skal anvendes. Og i den proces skal jeg argumentere mig til en fair andel til finansiering af resultatet af forhandlingerne med FPS.

071000A FEB24 - Forhandlingerne er, måske også som jeg forventede det, end ikke tæt på en afslutning, og nu kan trykningen af bladet ikke udsættes længere. Men når der foreligger et resultat, vil det selvfølgelig blive fortalt på vores andre nyhedskanaler. Vi krydser fingre for et godt resultat.

LEDIGE LEGATER

Forsvarsministeriets
Personalestyrelse har
ledige legatportioner,
som du har mulighed
for at søge.

Læs mere på
Forsvarsministeriets
legatside eller scan
kode.

Gode råd inden UDSTATIONERING

Hvis du skal udstationeres til tjeneste ved en udenlandsk myndighed eller går med tanker om det, skal du gøre dig overvejelser, som ikke umiddelbart vedrører din ansættelse, men vilkårene som du og dine medrejsende familiemedlemmer skal leve under.

Læs mere på hod.dk

Foto: Magnus Terp, forsvarsgalleriet.dk

Hvis du har
spørgsmål til aftalen
så kontakt konsulent
Steen Gøtsche på
goetsche@hod.dk
eller 3525 0301.

Aftale om 24-timers tjeneste ved EOD

Før årsskiftet indgik de tre faglige organisationer aftaler om honorering af ammunitionsrydningsvagter (EOD).

Alle 3 aftaler er bygget op omkring vores aftale om 24 timers tjeneste fra 2017, men med den forskel at vagten kan løses fra hjemmet. Honoreringen består således i 2 dagsnormer (14,8 timer) samt et tillæg på 9,2 x timelønnen pr. dag.

Du kan finde aftalen på hod.dk

Kurset finder
sted på Hotel
Koldingfjord
d. 12.-13.
marts.

HOD afholder kursus for tillidsrepræsentanter

Kursus for tillidsrepræsentanter giver dig grundlag for at virke som tillidsrepræsentant i din enhed. Vi arbejder indgående med aftaleområdet, lige som vi kommer godt omkring samarbejdssystemet og den ramme, som tillidsrepræsentanten arbejder inden for, herunder også rollen som bisidder.

Læs mere og tilmeld dig på hod.dk.

Managing Director

Er du minimum major/orlogskaptajn med erfaring fra FKO, FMI eller ministeriet? Så har du muligheden for at bidrage til udvikling af Forsvaret, blot på den anden side af hegnet.

Precision Technic Defence, med hovedkontor i Aalborg, har store og mangeårige kontrakter med Forsvaret, som efterspørger virksomhedens løsninger og rådgivning. Den hidtidige direktør

PRECISION TECHNIC DEFENCE

er forfremmet til Group CEO, og vi søger derfor nu en ny Managing Director til den danske del af forretningen. Virksomheden omsætter for et trecifret millionbeløb og har søsterselskaber i 8 lande.

Læs mere om stillingen på Hansentoft.dk/job

HANSEN TOFT

- Fanerne betyder meget for os. Så det her med at kunne gå fra den ene regent til den anden med artefakterne, det er kæmpestort, fortæller premierløjtnant Jens Gustav Christiansen.

Fanerne flyttede

For militærfolk er fanerne ensbetydende med kommando. Det gælder også ved en tronoverdragelse. Premierløjtnant Jens Gustav Christiansen startede i sit nye job som næstkommanderende ved Vagtkompagniet 1. januar, og to uger efter var han en del af Fanekommandoet på Amalienborg.

TEKST & FOTO MICHAELAAGAARD JENSEN

KLOKKEN ER 1 OM EFTERMIDDAGEN SØNDAG DEN 14. JANUAR 2024. Om ca. 37 minutter kører Dronning Margrethe II i karet mod Christiansborg. Her vil hun ved et statsråd abdicere og dermed overdrage tronen til Kong Frederik X. Det er første gang, det sker, siden kong Erik 3. Lam i 1146 trådte tilbage – angiveligt for at gå i kloster. Stemningen på Livgardens Kaserne i Gothersgade i København er nærmest elektrisk. I et hjørne af den store plads foran kasernen er et hold på 11 soldater ved at indøve. Igen. Gruppen skal om få timer være fanekommando, når tre faner flyttes fra Dronning Margrethes residens i Christian IX's Palæ til Hans Majestæt Kongens residenspalæ, Frederik VIII's Palæ på Amalienborg. Flytningen er selve symbolet på det ansvar, der går videre til Danmarks nye regent. Bagest i fanekommandoet går næstkommanderende i Vagtkompagniet ved Livgarden, premierløjtnant Jens Gustav Christiansen.

- Rent historisk synliggør fanerne en enheds eksistensberettigelse. På slagmarken var fanen måden, hvorpå man kunne se, hvor den enhed, man hørte til, var henne. Den person, som bar fanen, var en af de vigtigste at holde i live. Fanen måtte ikke falde. Det er noget, der er gået i arv. Det er også derfor, at det har så stor betydning i dag, for fanerne er også ensbetydende med kommando. Det, der sker i dag, er, at man synliggør, at vi går fra en regent til en anden. Så det er artefakter med megen værdi, fortæller han.

Livgardens syv faner

Der er fire af Den Kongelige Livgardes i alt syv faner på Amalienborg. To bataljonsfaner og to gallafaner. Det er de to bataljonsfaner og den ene af gallafanerne, fanekommandoet skal bære over slotspladsen som den sidste officielle ceremoni ved tronskiftet. Et tronskifte, der kom lige så meget bag på Jens Gustav Christiansen som på resten af den danske befolkning. Han skulle egentlig bare begynde i sin nye stilling som næstkommanderende ved Livgardens vagtkompagni 1. januar 2024. Det blev dog en noget anden jobstart, efter dronningens nytårstale.

- Jeg var nærmest mundlam nytårsaften, da dronningen sagde de ord, hun sagde. For hun har altid sagt, at hun ville sidde på tronen, til hun ikke var her længere. På det tidspunkt vidste jeg ikke, hvordan alt det ceremonielle ville komme til at ske. Jeg vidste ikke, at jeg skulle være en del af det her, men jeg kunne selvfølgelig forudse, at det var en anden virkelighed, jeg kom ind til, siger han.

Han er nu blevet en del af tronskiftet, da han som næstkommanderende skal gå sidst i det fanekommando, som klokken 17:00 bærer fanerne fra dronningens fanegemak til det nye fanegemak i kongens palæ.

Tre timer til

Klokken er 14:00. På Christiansborg underskriver Dronning Margrethe papirerne, som gør kronprinsen til Kong Frederik X. På Gothersgade Kaserne er den sidste indøvelse slut. Om tre korte timer er det virkelighed.

- Som alle andre, der har en aktie i det her tronskifte, så har vi jo maksimalt haft 14 dage til at indøve det og tænke tanker om, hvad der skal ske. Hvilket både er godt og ondt, for jo længere tid man har, jo mere kan man også nå at opfinde. Det ligger i vores DNA, at vi træner og træner. Vi har nærmest trænet på daglig basis, vi har været på Amalien-

DEN KONGELIGE LIVGARDES FANER

Faner har siden vikingetiden været et vigtigt samlingspunkt på slagmarken. Ifølge nogle kilder brugte skandinaviske herskere ravnebanneret. For eksempel førte Knud den 2. (den Store) ifølge traditionen ravnebanneret under slaget ved Assandun i England i 1016. Banneret blev erstattet med det rød-hvide Dannebrog, som vi kender i dag, da det ifølge sagnet faldt fra himlen under et slag i Estland i 1219. Uanset hvilken fane der blev brugt, var formålet det samme. Fanen viste, hvem der havde kommandoen, og hvem der hørte til hvem. Det var så at sige den, soldaterne orienterede sig efter.

- Fanen er historisk set et vigtigt symbol på en enheds eksistens. Så hvis fjenden fik fat på din fane, så eksisterede din enhed så at sige ikke længere, fortæller specialkonsulent Eric Lerdrup Bourgois, Livgardens Historiske Samling.

Nutidens militære enheder har, som de fleste ved, stadig faner, men den praktiske betydning af fanerne er med tiden blevet rent ceremoniel og symbolsk.

- Fanen er symbolet på, hvem der har kommandoen, så når en chef for eksempelvis 1. Livgardebataljon afgår og giver kommandoen videre, så sker det i det øjeblik, hvor fanen bliver givet videre til den nye chef, fortæller Eric Lerdrup Bourgois.

Det samme gjorde sig gældende ved overdragelsen af de kongelige faner i forbindelse med tronskiftet. Dronning Margrethe II gav ansvaret videre til Kong Frederik X.

Jens Gustav Christiansen begyndte i sin nye stilling som næstkommanderende i Vagtkompagniet d. 1. januar i år. Det blev en lidt anden jobstart, end han havde regnet med.

FANEKOMMANDOET

Mandskabet i kommandoen er nøje udvalgt til dagen. Den første fanebærer, som bærer gallafanen, er kommandobefalingsmand. Den næste fanebærer er en meget erfaren uddannelsesbefalingsmand, som har uddannet størstedelen af den nyere tids befalingsmænd og fanebærere ved Livgarden. Den sidste fanebærer er vagtgående sergent. Garderne, som går på hver side af fanebærerne, er fra de tre vagthold, som ikke har vagten på dagen.

Foto: Dennis Stenlid, Kongehuset®

KONGENS UNIFORM

Da Kronprins Frederik blev til Kong Frederik X, blev han også udnævnt til admiral. Til tronoverdragelsen havde han sin gallauniform på, som til lejligheden var syet om, så den viste hans nye rang. Faktisk ligger der en lang historie bag uniformen, der er den ældste af sin slags i brug i verden, fortæller Jakob Seerup, museumsinspektør hos Bornholms Museum og ekspert i Søværnets historie.

- Den 6. november 1801 approberede kong Christian den 7. et nyt uniformsreglement for søofficerer. Der indførtes en daglig uniform for flådens officerer, som bestod af en blå kjole med to rækker knapper, rød krave og røde ærmeopslag. På skuldrene skulle man bære epauletter, der indikerede officerens rang, fortæller han.

Det er den uniform, man ser Kong Frederik X bære ved særlige lejligheder. Han

havde den blandt andet på til sit bryllup, nytårstaflet og ved andre galla-begivenheder i kongehuset. Siden 1801 er den kun undergået ganske begrænsede ændringer. Der er kommet guldgalon langs buksebenet, og i dag går officerer i almindelige sko, mens man i 1801 brugte ungarske støvler med kvast. Bukserne var også noget mere kropsnære, end de blev siden hen. Sablen har Kong Frederik X arvet efter sin morfar, Frederik IX. Det gehæng, som sablen bæres i, har også broderier for admiral.

- Tilsvarende uniformer har været brugt i de fleste landes søofficerskorps. De forsvandt med 1. Verdenskrig og revolutionen i Tyskland og Rusland. Nordmændene og svenskerne afskaffede den omkring 1950. Hollænderne og englænderne bruger heller ikke deres længe, fortæller Jakob Seerup.

borg og rekognosceret lokalerne. Præcis på samme måde som under feltmæssige forhold, hvor vi også forbereder os på en opgave, siger Jens Gustav Christiansen.

Inde i rum 145 på kasernen i Gothersgade står han og stryger de blå uniformsbukser. Bag ham hænger den røde gallajakke, som garderne skal have på i dagens anledning. Sommerfuglene flakser.

- Jeg har da godt kunnet mærke, at der har været en vis spænding i maven det seneste døgn. Den bliver ikke nødvendigvis mindre her nogle timer før. Samtidig er det noget, som vi har indøvet, og det giver en ro, for vi har gjort det så mange gange, så skal det nok gå, siger han og banker under bordet, inden han grinende fortsætter:

- Men jeg ville da lyve, hvis jeg sagde, at jeg ikke var en smule mere spændt end på en normal søndag.

Det er kæmpestort

Den røde uniform og Livgardens to gallafaner skal i brug i dag. De bruges sammen ved særlige lejligheder – som eksempelvis det første tronskifte i 52 år. Den ene af gallafanerne er i dagens anledning vagtfane, hvorfor vagterne på Amalienborg også er i rødt i dag. Den gallafane, som ikke står ved vagten, skal sammen med de to regimentsfaner

flyttes af fanekommandoet til det nye fanegemak i Frederik VIII's Palæ, hvor Kong Frederik X bor. Fanekommandoet består af chefen for Vagtkompagniet, som går forrest. Bag ham kommer tre geledder. Den midterste i hvert geled er fanebærer. Gallafanen er forrest. Fanebærerne er befalingsmænd, og de er flankeret af seks værnepligtige gardere. Bagest går Jens Gustav Christensen så. Fanekommandoet efterfølges af hofchef Kim Kristensen og ceremonimester Lasse Harkjær.

- Man oplever rigtig mange spændende ting ved det her regiment. Ud over at være i skoven og være infanterist, som er vores grundmetier, så har vi den her tjeneste, som er helt særlig, og hvor man får en masse oplevelser. Men begivenhederne i dag slår alt ceremoniel, jeg tidligere har været medvirkende i. Jeg kan ikke komme på nogen større begivenhed ud af de mange små begivenheder, som sker i løbet af dagen, jeg hellere ville være en del af. Fanerne betyder meget for os. Så det her med at kunne gå fra den ene regent til den anden med artefakterne, det er kæmpestort, siger han.

To en halv time til

Klokken er 14:30. Kongeparret afholder kur for særligt

Fanekommandoet består af chefen for Vagtkompagniet, som går forrest. Bag ham kommer tre geledder. Fanebærerne er befalingsmænd, og de er flankeret af seks værnepligtige gardere. Bagest går Jens Gustav Christensen så. Fanekommandoet efterfølges af hofchef Kim Kristensen og ceremonimester Lasse Harkjær.

indbudte på Christiansborg Slot. Om en halv time proklamerer statsministeren tronskiftet fra balkonen på Christiansborg. I omklædningsrummet er Jens Gustav Christiansen ved at tage den røde uniformsjakke på. På strygebrættet ved vinduet ligger hans telefon, og lyden fra DR1's livedækning af tronskiftet fylder rummet. Om en halv times tid kører han sammen med resten af fanekommandoet mod Amalienborg, hvor der venter dem en oplevelse for livet.

- Jeg glæder mig til at se tilbage på, at jeg har været med til den her dag. Både om en uge, men også mange år frem. Det er en historisk begivenhed, som jeg kan fortælle til mine børn og børnebørn, hvis jeg er heldig at få dem. Det var bedstefar, der gik med i fanekommandoet, siger han.

De sidste 120 meter

Ude i Københavns gader er der fyldt med mennesker. De, som ikke er på Christiansborg eller på vej til Amalienborg, sidder på caféer eller står i små grupper rundt om i gaderne. De fleste har blikket rettet mod mobiltelefoner, hvor de følger med i begivenhederne andre steder i byen. På Amalienborg er der sort af mennesker. Der bliver flaget,

vinket, jublet og klappet, da kongeparret klokken 15:30 ankommer i guldkaret, og igen da den nye konge sammen med den royale familie viser sig på balkonen på Frederik VIII's Palæ. Mens vintermørket langsomt falder på, stiller folk sig klar til at følge dagens sidste begivenhed. Overførslen af de kongelige faner. Nu skal fanekommandoet gå de omkring 120 meter flankeret af en folkemængde, som klapper, da fanekommandoet bevæger sig over pladsen. Bagest går Jens Gustav Christiansen.

- Da vi ankom til kongens palæ, kunne jeg høre, at pladsen brød ud i jubel. Det var meget fint, siger han.

Der udbryder også klapsalver, da døren til det kongelige palæ blev lukket bag fanekommandoet. Det hele er overstået. Alt gik godt. Bagefter er Jens Gustav Christiansen meget tilfreds med ceremonien.

- Det gik rigtig godt. Det er vigtigt for os, at vi løste opgaven og samtidig gjorde det på en pæn måde. Efter sigende havde de kongelige også en god oplevelse. Kongen har efterfølgende udtalt, at han var tilfreds. Og når kongen er tilfreds, så er det jo svært at sætte en finger på noget, siger Jens Gustav Christiansen. ■

AFTALE OM FAST TILLÆG VED TJENESTEREJSER I UDLANDET

Den 14. august 2023 indgik HOD en ny aftale med FPS om honorering i forbindelse med tjenesterejser til udlandet, hvor man løser militære- eller beredskabsfaglige opgaver. Det har vi fortalt om før, men vi får en del spørgsmål om aftalen, især hvornår det var intentionen at bruge den.

Aftalen anvendes af arbejdsgiver, når der er behov for et betydeligt merarbejde, samt at dispensationsreglerne i forhold til hviletid, fridøgn samt EU-lovgivningen om maksimalt 48 timers arbejdsuge i gennemsnit over en 4 måneders periode overskrides.

Reelt er disse dispensationsregler altid noget, vi kan aftale os frem til og i visse tilfælde, f.eks. for tjenestemandsansatte, noget, som arbejdsgiver kan anvende uden en ekstra aftale. Men ved at lave en aftale, hvor honorering og dispensationsforholdene er beskrevet, lægger vi fokus på at "vi mener, at de skal overholdes", og samtidig er de gældende for både overenskomst- og tjenestemandsansatte officerer.

F.eks. er mængden af arbejdstiden aftalt til at være maksimalt 5 dage med 13 timer plus 2

dage med 16 timer; hertil skal så fratrækkes, at man som hovedregel skal afholde en fridag om ugen under tjenesterejsen.

Det betyder reelt, at man maksimalt kan arbejde 84 timer om ugen.

Sker der så overskridelser på nogle af de områder, som er beskrevet i aftalen, så skal det meldes ind til enten FPS eller HOD, hvorefter forholdet vil blive taget op i en følgegruppe, som er nedsat i forbindelse med underskrivelsen af aftalen.

Aftalen gør, at hvis arbejdsgiver vælger at anvende den, så vil man ikke blive honoreret for merarbejde eller variable ydelser, men få et tillæg på 1.500,- kr. (MAR 2012-priser) om dagen i alle ugens 7 dage - også de dage, man holder fri. Ud over tillægget vil man få tilskrevet 2 fridage om ugen, hvor den ene som minimum skal afvikles pr. uge og resten straks ved hjemkomst.

Tillægget på de 1.500,- kr. er i "marts 2012-priser", hvilket svarer til ca. 1.739,- kr. i døgnet.

Hvis du har
spørgsmål om aftalen
så kontakt konsulent
Steen N. Gøtsche
goetsche@hod.dk
3525 0301

Nedenfor er et antal spørgsmål og svar på de henvendelser, vi har fået i den seneste tid:

Hvem beslutter så, om man skal anvende aftalen?

Det gør arbejdsgiver ud fra de kriterier, som er anført i aftalen.

Kan jeg kræve at komme på denne aftale?

Nej, det kan du ikke – men der opstår ofte misforståelser om anvendelsen. Hvis det er tilfældet, så ring til HOD.

Kan jeg frit vælge at få alle fridagene udbetalt?

Nej, det er udelukkende en mulighed, hvis det ikke er muligt at afvikle fridagene. Hvis de alle udbetales, skal arbejdsgiver stadig overholde EU-lovgivningen om minimum 48 timer om ugen i gennemsnit over en 4 måneders-periode.

Må arbejdsgiver bare lade mig arbejde mere, end der er aftalt – f.eks. 120 timer om ugen?

Nej, arbejdsgiver skal tilsikre, at aftalen overholdes, og at de aftalte dispensationer ikke overtrædes. Hvis det alligevel sker, så vil HOD tage det op i den følgegruppe, som er tilknyttet aftalen.

Er aftalen gældende for alle?

Ja, aftalen gælder for både overenskomst- og tjenestemandsansatte officerer, og samtidig er den også aftalt til at være gældende for f.eks. MJ/LG5 m.fl., som normalt ikke kan få honorering for merarbejde.

Gælder aftalen i Grønland og på Færøerne?

Nej, aftalen gælder kun ved tjenesterejser til udlandet.

Hvis rejsen går til udlandet, f.eks. Norge, men man løser opgaver, som kan ske i nationalt farvand, kan aftalen så bruges?

Ja, det afgørende er, hvor tjenesterejsen går til – destinationen.

Advokater med lang baggrund i Forsvaret, giver 20% rabat på advokatrådgivning til private

Vi har indgået aftale med HOD om medlemsrabat på advokatrådgivning.

Du kan således med fordel få berigtiget din bolighandel, styr på dine ansættelsesrettigheder, udarbejdet testamente eller ægtepagt, blive rådgivet om papirløst samliv, børn og samvær eller opløsning af parforhold – med andre ord, alt hvad du har brug for som privatperson.

Ring på tlf. **43 43 43 61** og hør om dine muligheder eller send os en mail på **info@bakertillylegal.dk**

Claus Rehl, Advokat (H)
PLR

Nicholas Ø. Keller, Advokat (L)
GHR

bakertilly
LEGAL ADVOKATFIRMA

Lily Brobergs Vej 57
2500 Valby

Eller

Korskildelund 6 2670
Greve

info@bakertillylegal.dk

Tlf. (+45) 43 43 43 61

LGEN
Max A.L.T. NIELSEN
Commandant

VI ER HER MED ET FORMÅL

For første gang i næsten 50 år sidder Danmark på posten som kommandant for NATO Defense College i Rom. Generalløjtnant Max Arthur Lund Thorsø Nielsen og hans stab står i spidsen for at uddanne militære og civile ledere og chefer til de øverste stillinger i nationale og internationale stabe.

TEKST VICKIE LIND FOTO SARASKYTTE

ER DET OKAY, AT RUSLAND HAR ANGREBET UKRAINE? Ved en afstemning i FN i slutningen af februar sidste år var der 32 medlemslande, der fandt det spørgsmål så problematisk, at de ikke kunne give et svar.

- Den slags eksempler siger alt om, at der er et stort behov for at dyrke den fælles forståelse i vores alliancer, siger generalløjtnant Max Arthur Lund Thorsø Nielsen. I Forsvaret kender langt de fleste ham som MALT, så det kalder vi ham fra nu af.

MALT er Danmarks højst rangerende officer i NATO. Han er kommandant – eller chef, som han selv siger – for NATO Defense College (NDC) i Rom. Det er NATOs højeste uddannelsesinstitution, der har til opgave at uddanne militære og civile ledere og chefer til de øverste stillinger i nationale og multinationale stabe.

- Kort og godt handler det om, at alle nationer jo har deres egne interesser. Det kan godt være, at du er meget stærk på dine nationale prioriteter, men hvis det skal virke i et kollektiv, hvor du kan lave enstemmighed og konsensus, som i parentes bemærket jo er betingelsen i NATO, så nytter det ikke, at du kun har din egen opfattelse. Du skal forstå, hvordan fællesmængden ser ud, og hvordan den kan laves så stor som mulig. Det er fundamentalt anderledes end det, vi normalt uddanner og træner til, siger MALT.

NDC blev stiftet i 1951 på foranledning af general Dwight D. Eisenhower. Han sagde, at 'vi skal bruge individer, militære som civile, på oberstniveau eller lignende, som er på det rigtige sted i deres karriere til, at man kan uddanne og træne dem i, hvordan man samarbejder internationalt ved at lære dem at lytte og forstå hinandens perspektiver'.

- Det lyder så åbenlyst, så man næsten kunne komme til at neglige det, men hvis man nogensinde har prøvet at sidde i en bestyrelse i børnehaven eller i fodboldklubben, hvor der er fem om bordet, ja så er der seks meninger, siger MALT med sit velkendte skælmske glimt i øjnene.

Internationalt læringsrum

NDC har syv kurser på plakaten. Plus det løse. Senior Course er det store slagnummer. Det varer 5½ måned og afholdes to gange om året. Demografien på det øjeblikkelige Senior Course tæller 34 nationer. 19 NATO-nationer, 7 Partnership for Peace-lande, for eksempel Serbien og Armenien, og derudover blandt andet Irak, Jordan og Qatar fra NATO's Mediterranean Dialogue og Istanbul Cooperation Initiative, men også Ukraine og Korea.

- Når du har samlet sådan en gruppe i et auditorium, så er alle diskussioner mulige, og alle synspunkter kommer på bordet. Og hvis det så kører parallelt med NRCC (National Regional Cor-

poration Course), hvor NATO-nationerne er væsentligt færre, men antallet af deltagerne fra andre partnerlande er meget større, lige nu for eksempel Saudi Arabien og Mongoliet, så har du totalt set et auditorium, hvor alt kan ske. Samtidig finder der stor og udbytterig udveksling sted på tværs af det militære og civile miljø, og det betyder, at forståelsen bliver tvunget til at blive bred. Det kan du ikke møde ret mange andre steder, siger MALT.

NDC har en fast stab, men foredragsholdere og VIP-gæster hentes ind, når der er behov på respektive områder. Og det er attraktivt, fortæller MALT.

- Indlægsholdere får et publikum fra måske 50 forskellige nationer på en gang. Det er helt enestående. Og det er jo ikke hvem som helst, de kommer til at tale til. Det er executive officers og tilsvarende civile diplomater og embedsfolk på et fornuftigt niveau, der skal fortsætte i de højeste stillinger i nationale og multinationale stabe.

Alle diskussioner kører efter Chatham House Rules, og som i så mange andre situationer, må man bare stole på, at det også forholder sig sådan.

- Der er ikke noget alternativ. Hvordan folk håndterer den information, de får, det har du ikke kontrol over. Vi holder det på uklassificeret niveau, så vi aldrig kommer i sikkerhedsmæssige problemer. Det, der kan være problematisk, er, hvis vi har en foredragsholder, der bliver citeret for et klart svar under eksempelvis Q&A - så kunne det give problemer for den pågældende. Du må godt sige, at 'så hørte jeg synspunktet, at', men du må ikke sige, hvem der sagde det. Der er højt til loftet, vi kan diskutere alt, og det er vi nødt til at kunne, men man skal ikke bringe de enkelte i problemer, og det kan vi forhåbentlig dække af med Chatham House Rules. Kontrollere det kan vi ikke, siger MALT.

Gik målrettet efter jobbet

Den danske generaløjntant satte sig i stolen i juli sidste år. Når han taler om sit job, er det svært ikke at smile lidt. Så begejstret er han.

- Det er sådan et godt job. Helt vildt. Helt konkret kan jeg hver dag bidrage til at gøre en strategisk forskel, så Danmark har et flag det rigtige sted i alliancen. Det er fedt, siger han.

Det var da heller ikke en tilfældighed, at han fik jobbet. Han gik målrettet efter det.

- I 2019, da stillingen som Danmarks Militære Repræsentant i Bruxelles blev ledig, drøftede jeg mulighederne for et internationalt topjob med departementschefen og forsvarschefen. Dengang diskuterede vi perspektiverne for Danmark og mig selv i detaljer, og det var faktisk det, der afstedkom, at man sagde, at hvis det her skal kunne lade sig gøre, så må jeg være et kendt ansigt internationalt. Jeg forlod derfor stillingen som chef for Forsvarsstaben og blev Danmarks Militære Repræsentant i Bruxelles. Jobbet som chef for NATO Defense College kom, efter at jeg havde været kandidat til et andet internationalt job, hvor jeg endte med ikke at blive valgt. Men alt sammen er jo så til sidst lykkedes, som det skulle.

Det er også et sæt af omstændigheder, hvor man for

- Det lyder så åbenlyst, så man næsten kunne komme til at negligere det, men hvis man nogensinde har prøvet at sidde i en bestyrelse i børnehaven eller i fodboldklubben, hvor der er fem om bordet, ja så er der seks meninger.

Max Arthur Lund Thorsø Nielsen
generalløjtnant

eksempel skal kunne regne ud, hvornår en stilling bliver ledig. Og endnu vigtigere, så skal både kompetencepakke og hjemlig opbakning være i orden. Til disse job bliver man valgt af NATOs Militærkomite blandt flere andre internationale kandidater, og man kan altså ikke blot komme og smide sit CV på bordet og tro, at det lykkes.

- Jeg kunne ikke vide, om det ville lykkes, men hvis ikke du satser, så gør det i hvert fald ikke. For mig var det et spørgsmål om, hvad jeg ville med resten af mit liv i Forsvaret. Så det var en decideret skillevej, hvor jeg valgte at gå efter den internationale stilling her, fortæller MALT.

Han har selv været turen igennem som elev på NDC, hvor han var course president i 2011. Han var kabinetchef for general Knud Bartels, mens Bartels var formand for NATOs Militærkomite, og så var han som nævnt Danmarks Militære Repræsentant i NATO og EU i fire år, inden han blev valgt til jobbet som chef for NDC.

- Der er ingen som helst tvivl om, at jeg blev valgt til kommandant på grund af min baggrund og militærkomiteens kendskab til mig. National tjeneste på rette niveau og i rette kontekst, og så den store erfaring fra NATO. Jeg tillader mig så at understrege, at jeg rigtignok har været i NATO længe, men det er det, jeg har lavet i den tid, der har gjort, at jeg har fået jobbet.

Ingen kan klare sig alene

Uddannelsesinstitutionen i Rom hører direkte under Militærkomiteen i NATOs hovedkvarter i Bruxelles. Kommandantens opgave er at sørge for, at skolen lever op til det mandat, som Militærkomiteen har givet.

- Vi er en uddannelsesinstitution, men det er ikke således, at vi påberåber os den akademiske ret til at beskæftige os med hvad som helst. Vi er her med et formål. De allierede har bedt om, at vi driver NATO Defense College med den formålsparagraf, som Eisenhower proklamerede, nemlig at uddanne militære og civile ledere og chefer til NATO og allierede samt fokusere på problemstillinger af relevans for NATO. Vi er her med et formål, og det lægger vi ikke skjul på, konstaterer MALT.

Dette er også grundpræmissen, når NATO Defense College 10-12 uger årligt besøger allierede og andre lande og institutioner over hele kloden.

- Der er jobbet som rejsende NATO-ambassadør og i de værdier, vi bekender os til, helt i fokus. Såvel når vi er blandt gode venner, som når vi er blandt chefer og ledere, der ikke er enige med os.

- For sådan en som mig, der er vokset op i det, er der ikke noget som helst problem med at finde argumentation for, at der er behov for det, vi laver på NDC. Fakta er, at hvis vi ser 360 grader rundt på alle de problemstillinger, der er i verden lige nu, så er der ikke nogen af dem, som en nation kan klare alene. Og du kan pege på hvem som helst. Kina kan ikke klare sig alene, Rusland kan ikke, ingen af de vestlige nationer kan klare sig alene, heller ikke USA. Så vi er nødt til at finde ud af, hvordan vi arbejder sammen. Opbygge "human interoperabilitet".

Derfor er det også så vigtigt, at kursisterne er såvel militære som civile og fra så mange lande som muligt. Også dem, vi i Vesten måske ikke normalt identificerer os med.

- Vi skal værdsætte, at de lande overhovedet sender folk hertil, og det gør de jo, fordi de er klar over, at NATO er en vigtig spiller. Uanset om de synes om det eller ej. Jeg kan for eksempel pege mod Serbien, som er en vigtig aktør på et skrøbeligt Balkan. På en god dag er der måske 8% af serberne, der kan finde ud af at sige noget positivt om NATO, mens resten er direkte eller meget imod NATO. Alligevel sender de folk til NDC, fordi de også har brug for at forstå NATO. NATO Defense College besøgte Beograd i december 2023 og drøftede åbent NATO og fælles europæisk sikkerhed med det officielle Serbien.

- På den måde bliver vi også hele tiden nødt til at forklare, hvorfor vi gør, som vi gør. For vi får spørgsmålene. Og det er der, hvor vi kommer ind på argumentationerne om, at 'det der demokrati, det er relativt opblæst' - ja, men hvad er det gode alternativ? Og så får man diskussionen. Og det går da også galt ind imellem, men for det meste blot sådan, at 'vi er uenige, og sådan er det bare' - og så må vi videre. Det er også læring, siger MALT.

MALT kender systemet i NATO bedre end de fleste. Derfor ved han også, at det, de lærer kursisterne på NDC, virker.

- Jeg har oplevet masser af gange, hvor arbejde i komiteer og arbejdsgrupper er blevet fuldstændig fastlåst, fordi ingen forstår at lytte og at arbejde med hinandens forskellige interesser. Man skal have forståelse for, at alle andre har præcis den samme ret til at have deres interesser og prioriteter, som du har. Og her har vi så stadig noget at arbejde med. Det er ikke gået op for alle...

Flere nøglepositioner følger med

Med stillingen som kommandant følger forpligtelsen til at fylde nogle nøglepositioner i staben omkring kommandanten. Det er en adjutant, en military advisor og så et kontingentbidrag til public affairs office, hvor Danmark nu har en kaptajn.

Desuden har Danmark traditionelt en militærstilling på oberst-/oberstløjtnant-niveau. Det er en faculty advisor

VÆR DEN LEDER, SOM DU SELV EFTERSPØRGER

- Det, der fylder allermost for mig som officer, er ansvaret og chefferingen. Som officer - uanset om du er leder eller chef - er du formelt den, der skal løfte ansvaret. Det gør vi gennem vores ledelsesgerning. Så ansvaret for at gøre det, der ligger i jobbet, ligger hos dig. Så for mig at se drejer det sig alt sammen om at have gjort sig nogle begreber om mellem menneskelig adfærd, om klarhed i tanken til at sætte en retning og så skabe de bedste omstændigheder for, at kollektivet kan skabe det, som du vil have det til. Altså at sætte retningen og så gennem ledelsesvirket motivere folk til at omsætte det i praksis.

- Så vil jeg råde alle til at være den leder, som de selv efterspørger. Hvis du selv er træt af, at folk render og piller i dine sager hele tiden, så skal du selv være den leder, der ikke gør det. Og husk så, at hvis du har succes med det, du laver, så flygter du ikke. Giv folk en chance for at få succes, så kommer resten af sig selv.

- det, vi herhjemme kender som en syndikatleder. Når den nuværende er færdig i 26-27, så skal Danmark stille med en ny.

- Du skal have gået på Senior Course for at varetage jobbet. Det vil sige, at du i god tid skal bringe dig selv i spil. Og så skal du være klar over, at der er et element af 'ude af øje, ude af sind'. Hvis man tager internationale job, så har det ikke 'nogens' bevågenhed til daglig, og det skal du kunne leve med. Selv om det er et vigtigt job, du har, så giver det ikke jubelrulle i Danmark. Det er en del af det at tage et internationalt job, siger MALT.

Og det er noget, der irriterer ham. MALT peger på, at de internationale job bliver flere og flere, både i NATO og ved andre institutioner. Danmark er i år kandidat til en plads i FN's Sikkerhedsråd. Vi har også sagt ja tak til forsvarsdimensionen i EU, og vi gentager og gentager, at Danmark skal være et kerneland i NATO.

- Det betyder, at Danmark har behov for, at der er nogle, der vil det internationale, og så skal de også behandles ordentligt både før og efter. Ikke noget med 'ude af øje, ude af sind'. Derfor har jeg gjort et stort nummer ud af den diskussion med det hjemlige, både som DAMIREP og i nuværende funktion. Det princip med, at medarbejderne skal søge et job, et års tid inden de skal hjem, det går ikke. Ellers er de ikke rigtig til stede i det sidste år - eller endnu værre: de smutter før tid, fordi de har fundet et job, de gerne vil have, og som de på grund af systemet er tvunget til at søge. Det er jo fuldstændig uholdbart både fagligt, socialt og økonomisk. Når Danmark har budt ind på at løse for eksempel mit nuværende job i tre år, så skal man gøre det godt. For ellers skal man lade helt være. Jeg håber, at det er noget af det første, man ser på, når HR-området nu skal revurderes i konsekvens. ■

Generalløjtnant MALT og major Rasmus Graarup foran Eigtveds Pakhus, da Senior Course-holdet var på Field Study i København.

HELT TÆT PÅ GENERALEN

DEN NATION, DER HAR STILLINGEN SOM KOMMANDANT PÅ NATO DEFENSE COLLEGE, leverer også en stab på 3-4 personer, der skal støtte kommandanten. Major Rasmus Graarup er en del af den stab, hvor han er adjutant.

- Jeg har siddet som sagsbehandler derhjemme og synes, at det kunne være spændende at prøve noget andet, hvor der var mere dynamik og adspredelse, og det synes jeg bestemt, at jeg har fået her. Til tider lidt for meget, fortæller han over en Teams-forbindelse fra Rom.

- Kommandanten og jeg har kontor lige op og ned ad hinanden, og jo mere jeg er med på, hvad han går og laver, jo bedre kan jeg hjælpe med de ting, jeg skal løse for ham. Egentlig tror jeg, at funktionen er den samme, som hvis man er adjutant eller MA i den hjemlige struktur. Men der er mange timer her, og derfor er jeg også gået på en Plustidsaftale, for at få det hele til at hænge lidt bedre sammen. Det fungerer, siger Rasmus Graarup.

Rasmus Graarup er 51 år. En adjutant er typisk lidt yngre, blandt andet fordi det oftest betragtes som en stilling, hvor man bliver rustet til fremtiden ved at være helt tæt på og lære de højere niveauer bedre at kende. I den her stilling er der brug for noget andet.

- Jeg har en meget divers baggrund både i forhold til international tjeneste og internationale missioner, så jeg har stor brede på, og min erfaring gør, at jeg kan tale med alle steder på et godt niveau. I forhold til det klientel, der er her, så tror jeg, at det giver ro, at der er noget alder og erfaring, når du er ude og koordinere med oberster og et-stjernede generaler og elever, som også typisk er oberstløjtnanter eller oberster. I øvrigt vil det heller ikke være muligt at læse MMS, mens du er hernede, hvis du for eksempel er kaptajn. Det vil simpelthen ikke kunne lade sig gøre,

Majoren har sin familie med til Rom. Hans kone er civilingeniør og har taget orlov fra sit job i Esbjerg Kommune. De to døtre går i henholdsvis 8. og 10. klasse.

- Da jeg præsenterede familiens teenagere for ideen, var de i første omgang begrænset begejstret, men nu stortrives de hernede og er rigtig glade. Det er hårdt at blive revet ud af en vennegruppe, men de er kommet godt efter det, fortæller han. ■

”

- Jeg har en meget divers baggrund både i forhold til international tjeneste og internationale missioner, så jeg har stor brede på, og min erfaring gør, at jeg kan tale med alle steder på et godt niveau.

Rasmus Graarup
major

NATO Defense College

NDC blev oprettet i 1951 på foranledning af general Dwight D. Eisenhower.

Det lå først i Paris, men i 1966 flyttede det til den italienske hovedstad, Rom.

Skolen uddanner fremtidens chefer til øverste positioner i NATO eller andre multinationale stabe. Den primære uddannelse er Senior Course, der varer 5½ måned. Der er to hold om året.

Generalløjtnant Max Arthur Lund Thorsø Nielsen er kommandant på NDC. Udover ham er seks danskere ansat, enten som en del af kommandantens stab eller som faculty advisers.

Danmark har haft stillingen som kommandant på NDC en gang før. Det var generalløjtnant Eigil Hilmer Wolff i perioden 1974-1976.

NATO fylder 75 i år. Danmark har været med siden begyndelsen i 1949.

SENIORSEMINAR

**HOD inviterer sammen med PFA til seniorseminar.
Det er for dig, der forventer at have 3-5 år tilbage på arbejdsmarkedet
- og din eventuelle samlever/ægtefælle.**

Det er et todagesseminar onsdag den 29. maj til torsdag den 30. maj
på Sinatur Skarrildhus i Herning.

Formålet med seminaret er at klæde dig på til de sidste år på arbejdsmarkedet
og på overgangen til pension eller efterløn – eller eventuelt nyt job.

Både faktisk omkring regler og begreber på området og med inspiration, som du kan bruge
til at forholde dig til, hvordan tilværelsen skal forme sig i de kommende år.

På seminaret bliver du præsenteret for en række emner, der ifølge PFA's erfaringer
er særligt relevante på netop det sted i livet.

Det foregår onsdag den 29. maj til torsdag den 30. maj på

Sinatur Skarrildhus
Sdr. Ommevej 4, Skarrild
6933 Kibæk, Herning

Tilmelding

Du melder dig til ved at logge på hod.dk.
Scroll ned på forsiden til boksen 'Tilmelding til kurser samt dokumenter
og information fra sekretariatet',
og så kan du tilmelde dig under Seniorseminar 2024.

Deltagelse er gratis!

Der er kun et begrænset antal pladser, så tilmelding sker efter først til mølle-princippet.

MISTER JEG PENSION, HVIS JEG BLIVER ANSAT PÅ ÅREMÅL?

FORSVARET HAR SIDEN 2020 ANVENDT ÅREMÅLSANSÆTTELSER FOR CHEFER, der skal udnævnes til et højere niveau. Åremålsansættelsen er arbejdsgiverens mulighed for at afprøve chefen på det højere niveau og samtidig beholde muligheden for, at chefen kan gå tilbage til det hidtidige ansættelsesniveau. Med åremålsansættelsen følger et åremålsstillæg og ansættelsen er typisk 4-årig.

HOD får ofte spørgsmål om, hvordan ens tjenestemandspension bliver, hvis man skulle komme i den situation, at man ikke opnår varig udnævnelse på et senere tidspunkt. I det nedenstående vil der blive gennemgået hvilke forhold, man skal være opmærksom på, som har betydning for beregningen af tjenestemandspensionen.

Ansættelse på åremål sker som hovedregel med ret til tilbagegang til det stillingsniveau, man havde før åremålsansættelsen. Man mister derfor ikke noget i tjenestemandspension i forhold til tilbagegangsstillingen. Når man bliver ansat på åremål, bliver man indplaceret i den lønramme, som hører til åremålsstillingen. Men man får ikke pension i forhold til åremålsstillingens skalatrin. I stedet får man et tillæg på 2,7% af pensionen i det højere skalatrin pr. hele år, man har været åremålsansat. Tjenestemandspensionen vil

dog ikke kunne overstige pensionen i åremålsstillingens skalatrin, og tillægget indgår ikke i beregningen af ægtefællepension.

I det tilfælde tjenestemandens ansættelse ophører før pligtig afgangsalder som følge af f. eks. helbredsmæssig afsked eller uegnethed, vil det være den konkrete situation, der bestemmer hvordan pensionen og tillæg til pensionen beregnes. Man får tillæg til pension efter åremålsansættelsen, men først når man opnår folkepensionsalderen.

Man får tilsendt et brev fra både FPS og Udbetaling Danmark om pensionens størrelse og sammensætning i det tilfælde, ansættelsen ophører før den pligtig afgangsalder. Det er vigtigt at kontrollere, om tillægget fra åremålsansættelsen er med i beregningen.

Det er også vigtigt ikke at blive pensioneret på samme tid som udløb af åremål, men i stedet have en kort periode efter udløbet af åremålet. Det skal sikre, at man stadig har mulighed for tillæggelse af pensionsaldersår ved opnåelse af pligtig afgangsalder. Vi har desværre mødt eksempler på, at der ikke kunne tillægges pensionsaldersår, fordi åremålet udløb samtidig med den pligtige afgangsalder indtraf.

Hvis du
har spørgsmål,
så kontakt konsulent
Peter Sloth
peter@hod.dk

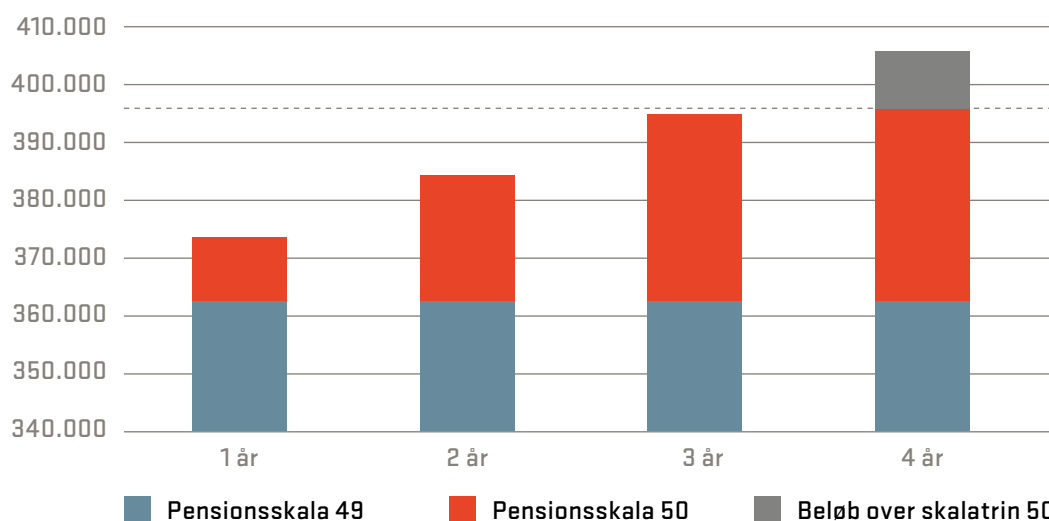
Eksempler på hvordan beregningen ser ud.

Hvis man er M331 (pensionsskalatrin 49) og åremålsansættes i M401 (pensionsskalatrin 50), får man tjenestemandspension i henhold til skalatrin 49 samt et årligt tillæg på 2,7 % af pensionen for skalatrin 50. Hvornår opnår man pensionen for det højere skalatrin? Af tabellen kan det ses, at man skal have 4 års

åremålsansættelse for at opnå pensionen for skalatrin 50. Det samme gør sig gældende, hvis man pensioneres fra skalatrin 50, men har haft åremålsansættelse på skalatrin 51.

Åremåls pensionsbidraget overstiger pensionen for skalatrin 50 efter 4 år og kan dermed ikke blive højere.

Pensionsbidrag ved åremålsansættelse for skalatrin 50

Det grå felt viser den del af det beregnede bidrag, som er større end skalatrin 50 pensionen.

Major Kristian Blicher, 41 år

HB medlem Hæren, suppleant
for værnformanden
Ingeniørlærer på OFU, FAK

Hvorfor er du involveret i organisationsarbejde?

Selvom mange tror, at officerernes forhold automatisk forbedres, når vi f.eks. har mangel på personel, et stramt arbejdsmarked eller en stigende udenrigspolitisk trussel, så er det bestemt ikke min oplevelse. Det er gennem min tid i HOD's organisationsarbejde blevet tydeligt for mig, at Medarbejder- og Kompetencestyrelsen (vores statslige arbejdsgiver) ikke har kvaler med at forringe hverken vores løn, arbejdsvilkår eller ansættelsesmuligheder. Samtidig er der ikke nok blik for, at der er forskel på dit arbejdsliv, alt efter om du er officer eller konsulent i f.eks. Varemærkestyrelsen.

Uden vores tillidsrepræsentanters og HOD's arbejde er jeg overbevist om, at vi ville stå væsentligt dårligere, end vi gør i dag. Det arbejde vil jeg meget gerne bidrage til.

CV

2020 – 20XX: Ingeniør-lærer på OFU / Center for Landmilitære Operationer / FAK

2020 – 2023 FAK, Master i Militære Studier

2017 – 2020: Ingeniørofficer i Operationssektionen (G3) ved 2. Brigade

2016 – 2017: Lærer i Lederskab og Lederudvikling i SEK for Officersuddannelser / ILO / FAK

2016 – 2016: Ingeniør-lærer og sagsbehandler ingeniørtjeneste ved BTN-VUK ELM / CLO / IMO / FAK

2014 – 2016: Lærer i ingeniørtjeneste og sagsbehandler taktik ved UAFD-ELM/HO/FAK

2012 – 2013: OPO/3BTN/IGR

2012 – 2012: DF/PNIGDEL og NK/IGDET for IGDET/ST&LOGCOY/DANCON ISAF13

2011 – 2012: DF/PNIGDEL og NK/IGDET for Resterende Opstilling/IGDET/ISAF13

2010 – 2011: DF/HRUDEL/3 HRUKMP/2UDDBTN/IGR

2006 – 2007: Gruppefører ved 2 HBUKMP/2 UDDBTN/IGR

2005 – 2006: SGE/HSGS og SGE/HIAS

2004 – 2005: Konstabel ved Livkompagniet/GHR herunder udsendt til Kosovo

2003 – 2004: Værnepligtig ved Patruljedelingen ved Jægerkorpset

Hvilke mærkesager er de vigtigste for dig?

Det vigtigste for mig er, at HOD går efter at sikre de bedst mulige vilkår for hele medlemsskaren. HOD-medlemmer spænder bredt: Fra folk i 20'erne til de, der har opnået pensionsalderen, men stadig har en ansættelse. Vi dækker overenskomstansatte og tjenestemænd (M/K). Dertil har vi medlemmer i meget forskellige arbejdsområder - fra missioner med livet som indsats over stillinger med meget højt arbejdspress og relativt få dage hjemme hos familien til stillinger, der af de fleste danskere betragtes som et mere normalt arbejde. Alle medlemmer og deres karrierevalg i forskellige livsperioder skal tilgodeses. Og det kræver helhedssyn.

Når vi forhandler med arbejdsgiver, betyder helhedssynet, at vi skal inddrage vores perspektiv på fastholdelse i de grupper, der er mest ramt af fratrædelse. Fastholdelsen af disse medlemmer vil sænke arbejdspresset på andre grupper. Det vil bidrage til at øge den samlede arbejdsglæde og fastholdelse.

Samtidig skal vi søge at løfte de personelkategorier, der på det givne tidspunkt har de dårligste vilkår set relativt til de øvrige kategorier. Det skifter fra overenskomst til overenskomst og fra det ene forsvarsforlig til det andet.

Helhedssynet skal sikre, at vi i videst muligt omfang tilgodeser de forskellige ønsker og løfter på de steder, hvor det står værst til. Kun på denne måde kan vi sikre bedst mulige vilkår for hele medlemsskaren.

Fordelagtige
forsikringer
til kadetter

Vælg Tryg og få ekstra **fordele**

HOD har en attraktiv aftale med Tryg om forsikringer til medlemmerne. Aftalen giver dig fordele og services, som er med til at gøre din hverdag tryk.

Vælg os og få blandt andet:

- hurtig hjælp døgnet rundt
- særlig rabat på forsikringer gennem aftalen
- Tryg ID – Døgnåben rådgivning til identitetsmisbrug på nettet
- mulighed for bonus fra Trygs hovedejer, Tryghedsgruppen
- en skræddersyet studievenlig Indbo

Læs mere på tryg.dk/partner/hod eller ring til os på 70 33 25 25.

Det handler om at være

NATARBEJDE ER BELASTENDE!

Forsvaret skal tilbyde gratis helbreds kontrol, inden man begynder i en stilling med natarbejde og herefter minimum hvert 3. år.

TEKST STEEN GØTSCHE

IGENNEM FLERE ÅR HAR DER VÆRET FOKUSERET PÅ DE SKADELIGE VIRKNINGER, som natarbejde kan have på medarbejderne. Nationalt Forskningscenter for Arbejdsmiljø (NFA), hvor HOD sidder i følgegruppen for arbejdstid, lavede en undersøgelse tilbage i 2020, som viste, at natarbejde kan have indflydelse i forbindelse med ulykker på arbejdspladsen, kræft samt graviditetskomplikationer.

Arbejdstilsynet har tilbage i 2010 udarbejdet en vejledning omkring helbreds kontrol ved natarbejde (AT-vejledning d.7.5. Helbreds kontrol ved natarbejde). I denne vejledning er det anført, at der skal tilbydes en gratis helbreds kontrol, inden man starter i en stilling med natarbejde og herefter minimum hvert 3. år.

Arbejdstilsynet anfører ligeledes, at natarbejde kan have følgende komplikationer:

- Psykiske problemer, f.eks. stress, angst og nervøsitet
- Psykiske reaktioner, f.eks. irritabilitet, rastløshed og tristhed
- Mave-tarmproblemer i form af appetitforstyrrelser, forstoppelse og løs mave
- Forøget risiko for abort eller dødfødsel for gravide kvinder i fast natarbejde
- Mindre risiko for hjerte-karsygdomme
- Risiko for brystkræft for kvinder efter mange års regelmæssigt natarbejde
- Eventuel forværring af eksisterende sygdomme, f.eks. sukkersyge
- Nogle helbredsproblemer kan forværres ved arbejde i forceret tempo eller med et højt præcisionskrav.

HOD har fået henvendelser, vedrørende hvilke regler der er gældende inden for Forsvaret, som jo har et omfattende natarbejde fordelt på forskellige "kategorier". Nogle arbejder udelukkende med vagter, hvor natarbejde er en stor del af arbejdslivet, mens andre oplever det i forbindelse med øvelser m.v.

Forsvaret har i sommeren 2023 udsendt en bestemmelse, som beskriver de forhold, man tilbyder medarbejdere. Faktisk åbner bestemmelsen for helbreds kontrol med kortere intervaller, og samtidig gennemføres disse undersøgelser på Forsvarets infirmerier.

Du kan læse mere om mulighederne i FKOBST FSK.906-4 "Bestemmelse om helbreds kontrol ved natarbejde".

TRUSLEN ER REEL

Michael Zilmer-Johns, tidligere NATO-ambassadør, arbejder i dag som selvstændig konsulent intensivt med fremme af dansk forsvarsindustri. Han er ikke i tvivl om, at Rusland også i fremtiden vil udgøre en alvorlig militær fare i Østeuropa.

TEKST NIELS-BIRGER DANIELSEN FOTO SARA SKYTTE

”

Jeg er ikke enig med dem, der siger, at dansk forsvar er til rotterne. Vi har sat virkelig mange penge af. Vi har det mest veluddannede og kampvante officerskorps, dette land nogensinde har haft. Under Den kolde Krig gennemførte mange en hel karriere uden nogen sinde at affyre et skud i en fjendtlig sammenhæng. I dag har næsten alle officerer og befalingsmænd været udsendt til skarpe missioner.

Michael Zilmer-Johns
tidligere NATO-ambassadør

DER VAR FROSTKLART VEJR, DA VI ANKOM TIL EN VILLA NÆR LYNGBY SØ

nord for København. Det hyggelige snedække på huset var dog på ingen måde kendetegnende for temaet i interviewet med familiefaderen, der havde afsat et par formiddagstimer.

Michael Zilmer-Johns er hovedforfatter til rapporten *Dansk sikkerhed og forsvar frem mod 2035* i regi af regeringens sikkerhedspolitiske Analysegruppe.

- Det var en meget dyster rapport, vi lavede i 2022, og udviklingen har kun bekræftet den, siger Zilmer-Johns.

"Det netværk af våbenkontrollaf-taler og tillidsskabende mekanismer, der skabte stabilitet og forudsigelighed på vores kontinent, ligger i ruiner," hedder det bl.a. i rapporten.

Michael Zilmer-Johns, der 2014-18 var Danmarks NATO-ambassadør i Bruxelles, er en nøgleperson blandt landets sikkerhedspolitiske eksperter. Han gik sidste år på pension fra Udenrigsministeriet og er i dag tilknyttet Forsvarsakademiet.

EU's centrale rolle

Den 66-årige tidligere topembedsmand er også tilknyttet erhvervstænketanken Axcelfuture. Her har han været med til at udarbejde en større rapport om, hvordan dansk erhvervsliv kan bidrage til udviklingen af landets forsvar.

- De stigende forsvarsinvesteringer får en kæmpe betydning for den ret lille danske forsvarsindustri, siger Michael Zilmer-Johns.

Tidligere var der et skarpt skel mellem forsvarsindustrien og den civile industri, men i dag er der åbnet masser af muligheder for virksomheder uden for den klassiske forsvarsindustri. Han fremhæver i den forbindelse den store betydning af dansk deltagelse i EU's forsvarsindustrielle samarbejde – ikke mindst for udviklingen af nye teknologier.

- Det er godt for Forsvaret og for danske virksomheder, der kan komme ind og få kontakter til potentielle partnere blandt stærke europæiske virksomheder.

Danmark har været med siden op-hævelsen af det danske EU-forsvarsforbehold i 2022.

Rapporten noterer, at efterslæbet m.h.t. dansk deltagelse i EU's projekter er stort på grund af de mange år uden for EU's forsvarsdimension. Axcelfuture anbefaler, at den danske EU-repræsentations forsvarsindustrielle kapacitet udbygges til samme niveau som Washington-ambassadens. Desuden foreslås flere forsvarsattachéer udstationeret – bl.a. i Norge, Holland og Spanien.

For mange producenter

Forsvarsindustrien har særlige vilkår, fordi Forsvaret ikke er en del af EU's indre marked.

- Vi har i Europa en fragmenteret forsvarsindustri og vil ikke kunne følge med i konkurrencen med USA, Kina og Rusland, hvis EU-landene bliver ved med at købe så meget nationalt. Vi har i dag alle mulige typer af f.eks. kampvogne og infanterikampkøretøjer, der bliver bygget i Europa, mens USA kun har en type eller to, bemærker den tidligere NATO-ambassadør.

De europæiske lande har tilsammen 178 større våbensystemer, mens USA blot har 30.

- Det vil være et stort fremskridt, hvis man i højere grad kunne få fri konkurrence og samling af forsvarsproducenterne i større enheder, siger Zilmer-Johns.

Han fremhæver Airbus, den multinationalt ejede producent af militære og civile fly, der i dag er en af de helt store globale spillere – på linje med Boeing.

Selv om Michael Zilmer-Johns generelt argumenterer for fri konkurrence, ser han dog gode argumenter for at udvælge en stærk og erfaren dansk samarbejdspartner uden udbud, så længe de andre EU-lande favoriserer egne virksomheder.

- Det har f.eks. været meget velbegrundet ved den igangværende udvikling af nye patruljeskibe, hvor konsulenthuset OMT's skibsbygger-ekspertise kombineres med Termas

militære kompetencer, mens PensionDanmark stiller den finansielle sikkerhed. Det giver forsynings-sikkerhed samtidig med innovation og fremtidige eksportmuligheder.

Stående geografiske problem

Zilmer-Johns ikke i tvivl om, at Rusland også i fremtiden vil være en alvorlig trussel.

- Mens russernes effektivitet på slagmarken har været under forventning, har deres evne til at opretholde en høj militær produktion desværre overrasket. Det samme har deres evne til at mobilisere nye enheder, siger han.

For NATO er de baltiske landes ud-satte beliggenhed et særligt geografisk problem.

- Der er brug for en helt tydelig 'rød linje' – en meget overbevisende, klar forsvarsevne – i specielt Finland, de baltiske lande og Polen. NATO skal have både fremskudte styrker og styrker på højt beredskab. Og russerne må ikke få det indtryk, at sammenholdet i alliancen er ved at forvitre, fastslår Michael Zilmer-Johns.

Danmark står godt

Han mener, Danmark har et godt udgangspunkt for fremover at yde sit rimelige bidrag til den kommende opbygning.

- Jeg er ikke enig med dem, der siger, at dansk forsvar er til rotterne. Vi har sat virkelig mange penge af. Vi har det mest veluddannede og kampvante officerskorps, dette land nogen-sinde har haft. Under Den kolde Krig gennemførte mange en hel karriere uden nogen sinde at affyre et skud i en fjendtlig sammenhæng. I dag har næsten alle officerer og befalingsmænd været udsendt til skarpe missioner.

Søværnet har de fem store, slagkraftige og fleksible skibe, og Flyvevåbnet er ved at indfase verdens mest moderne kampfly. Hæren slæber imidlertid efter, og man er langt bagefter med at få 1. Brigade klar til NATO's udrykningsstyrker.

- Men det er forventeligt. Hærens omstilling fra oversøisk udryknings-

”

Europæerne må være indstillede på selv at opbygge styrker med tilstrækkelig afskrækkelseskapacitet og evne til at varetage Europas interesser i Afrika og Mellemøsten. USA vil på længere sigt ikke gå ind i alle mulige konflikter i vores del af verden.

Michael Zilmer-Johns
tidligere NATO-ambassadør

styrke til afskrækkelse af Rusland i nærområdet er en større opgave end for de to andre værn.

Hvad angår Nordatlanten vil især behovet for overvågning for at fastholde situationsbilledet vokse.

- Det er noget, vi skal have udviklet - med satellitter, droner, radar, sonar m.m., siger den tidligere topdiplomat og tilføjer, at disse teknologier også kommer til at spille en stor rolle i beskyttelse af den undersøiske infrastruktur i Østersøen og Nordsøen.

Kontraktlig binding

En stor udfordring bliver rekruttering - specielt det at få folk ind, der kan betjene de højteknologiske våbensystemer, og få dem til at blive længe nok til, at Forsvaret får udbytte af deres uddannelse.

- Kontraktlig binding for en årrække kunne være en vej frem, men løn og arbejdsvilkår skal være realistiske, selv om lønningerne aldrig vil komme på niveau med erhvervslivets, vurderer Michael Zilmer-Johns.

- I forhold til at drage de militære konsekvenser af udviklingen er vi i Danmark kommet rigtig langt. Vi har med det ny forsvarsforlig fået et markant løft af budgetterne og en 10-årig horisont, hvor vi roligt og fornuftigt ser, hvad vi skal bruge pengene til. Nu mangler vi bare den civile samfundssikkerhed, konkluderer han med henvisning til beredskabsområdet.

Zilmer-Johns har selv været fremme med et forslag til at oprette et ministerium for samfundssikkerhed med en stærk samlet styrelse - ligesom i Sverige og Norge.

Europa skal kunne selv

Uanset Ukraine-krigen og krigen i Mellemøsten ser han det som den overordnede trend, at skiftet i USA's strategisk fokus mod Østasien vil fortsætte.

- Europæerne må være indstillede på selv at opbygge styrker med tilstrækkelig afskrækkelseskapacitet og evne til at varetage Europas interesser i Afrika og Mellemøsten. USA vil på længere sigt ikke gå ind i alle

mulige konflikter i vores del af verden, pointerer Michael Zilmer-Johns.

I Europa vil USA stadig være der med atomparaplyen og centrale våbensystemer, men europæerne vil skulle stille med meget af det, som amerikanerne hidtil har sørget for. Når det gælder den strategiske ledelse, forudser han en stærkere rolle for Tyskland, der lige til i dag har været tilbageholdende.

- Jeg tænker på den enkle regel, at 'Numbers count'. Når Tyskland når op på et forsvarsbudget på 2 pct. af BNP, vil landet have det suverænt største forsvarsbudget blandt de europæiske NATO-lande. Når det bliver tilfældet, vil Tyskland efterhånden også indtage en mere aktiv og selvbevidst sikkerhedspolitisk rolle, vurderer Zilmer-Johns.

EU's styrkepositioner

Afskrækkelsen af Rusland vil forblive en NATO-opgave, men EU's rolle i Afrika og Mellemøsten vil vokse. Aktuelt har EU netop besluttet at sende en mission til Det Røde Hav.

Michael Zilmer-Johns fremhæver EU's evne til at kombinere civile og militære instrumenter, som man bl.a. har set i indsatsen for at bekæmpe pirateri ud for Afrikas Horn ved at finansiere Den Afrikanske Unions militære operationer i Somalia og derefter at træne landets sikkerhedsstyrker.

- Økonomisk bistand, træning og kapacitetsopbygning er i det hele taget EU's stærke side. Styrkelsen af EU's grænser gennem Frontex-agenturet er helt afgørende for stabiliteten, så man kan få migrationen under kontrol, siger han og tilføjer, at EU i mange sammenhænge er trådt i karakter som geopolitisk aktør.

- Der har bl.a. været hårde sanktioner mod Rusland og fælles indkøb af ammunition til Ukraine, som kan bane vejen for fælles indkøb af våben til medlemslandene.

Nordkorea den største fare

Atomvåbneenes rolle vokser. Ikke mindst arbejder Kina på at blive jævnbyrdig med USA og Rusland.

- Jeg frygter, at flere lande vil skaffe sig A-våben. Da jeg startede i NATO i 2014, var atomvåbnene nærmest halvglemte, men da jeg rejste i 2018, havde de igen fået en central placering i trusselsbillede og øvelser, beretter Michael Zilmer-Johns.

- Jeg ser de største risici for atomkrig i Østasien, især på den koreanske halvø på grund af et fuldstændig uforudsigeligt styre i Nordkorea.

Rapporten fra 2022 gør en del ud af de nye stærke spillere. Japans militære styrke vokser f.eks. stærkt. Særlig stor styrke får Indien, der på baggrund af sin kolossale økonomiske fremgang viser tegn på militære ambitioner med bl.a. anskaffelse af hangarskibe og atomubåde.

Zilmer-Johns påpeger, at Indien er det vigtigste af de alliancefri lande, som det tilbage fra 1950'erne har tradition for at være.

- Jeg vil sammenligne dets potentiale med Kina. Tidligere koncentrerede Kina sig internationalt om sine økonomiske interesser og snævre sikkerhedspolitiske interesser i forhold til Taiwan og interne spørgsmål om f.eks. uighurer eller tibetane. Men Kina optræder i dag som en stadig mere vægtig aktør, som da de f.eks. sidste år mæglede aftalen mellem Saudi-Arabien og Iran.

Spørgsmålet er, om Indiens rolle vil udvikle sig tilsvarende.

- En fremtidig operation som den nuværende i Det Røde Hav kunne blive med inderne og kineserne i hovedroller. Og så er Indien et af de meget få lande, der både har tyngden og upartiskheden til at spille en mæglerrolle i Ukraine-krigen.

Forslaget, der fremkaldte kritik

Lige før jul foreslog Michael Zilmer-Johns i et interview med Berlingske, at Ukraine må erkende, at en fuldstændig militær sejr over Rusland ikke er realistisk, og i stedet sigte mod en forhandlingsløsning. Det vakte skarp kritik – bl.a. fra flere politikere.

Zilmer-Johns' udtalelse var inspireret af synspunkter, som i november

blev fremført Charles Kupchan og Richard Haass, amerikanske sikkerhedspolitiske eksperter, i det ansete tidsskrift Foreign Affairs.

- De foreslår, at man redefinerer succes i erkendelse af, at ingen af parterne kan vinde. Hvis man troede, at der var udsigt til, at det russiske regime ville falde sammen, var situationen en anden, men det er der ikke noget, der tyder på.

Derfor lægger han op til, at man lader sig inspirere af historien.

- I 1920 lykkedes det efter århundreders konflikter og krige på basis af en folkeafstemning at finde en langtidsholdbar løsning på grænsedragningen mellem Danmark og Tyskland, og i 1955 fandt man en ramme for de to mindretal med København/Bonn-erklæringerne. Det er et forbillede, som man kan vælge at bruge, siger Michael Zilmer-Johns.

- Det er selvfølgelig meget muligt, at Rusland ikke umiddelbart vil acceptere en sådan model, men Ukraine ville formentlig kunne få en langt bredere international opbakning end i dag med et sådant udspil og dermed bringe Rusland diplomatisk og politisk i defensiven.

Afslutningsvis understreger den tidligere NATO-ambassadør, at han på ingen måde er blandt dem, der taler for at skruer ned for støtten til Ukraine.

- Tværtimod bekymrer det mig med de amerikanske stemmer, der taler for at indstille den. Fortsat militær og økonomisk støtte fra Vesten er forudsætningen for Ukraines beståen som selvstændig stat og for, at landet til sin tid kan stå tilstrækkelig stærkt ved forhandlingsbordet. ■

Michael Zilmer-Johns

Født 1957 i Slagelse

Cand.polit 1982 fra Københavns Universitet og Christian Albrechts Universität, Kiel

Fra 2023 pensioneret og tilknyttet Forsvarsakademiet og Axcelfuture.

2021-22: Formand for Den sikkerhedspolitiske Analysegruppe.

2018-21: Protokolchef i Udenrigsministeriet.

2014-18: Dansk NATO-ambassadør i Bruxelles.

2013-14: Forsvars- og sikkerhedspolitisk rådgiver ved EU's udenrigstjeneste

2009-13: Direktør for udenrigspolitik og europæiske anliggender, Udenrigsministeriet

2005-09: Udenrigsråd, chef for Udenrigsministeriets Nordgruppe.

2003-05: Udenrigs- og sikkerhedspolitisk rådgiver for statsminister Anders Fogh Rasmussen.

2001-03: Politisk direktør i Udenrigsministeriet.

1996-2001: Chef for DANIDA's Kontor for Udviklingspolitik og Planlægning

1992-95: Ambassaderåd ved den danske ambassade i Bonn.

1982-92: Ansat i Udenrigsministeriet

Værsgo'. Vi giver mere end

130 mio. kr.

tilbage i renter til MedlemsKunder
i Lån & Spar

Som kunde i Lån & Spar er du en del af noget særligt. Vi er nemlig ejet af en række fagforeninger, som ønsker at give deres medlemmer særlige fordele, når de går i banken. Det er medlemmer som dig, og det er fordele, der er til at forstå. For eksempel får MedlemsKunder i Lån & Spar Danmarks ubetinget højeste rente på deres lønkonto. Det betyder, at de i januar kan glæde sig over at få udbetalt 130 mio. kr.

Udnyt de fordele, der følger med dit medlemskab af en fagforening – bliv MedlemsKunde i dag.

Ring **3378 1999**
eller læs mere på lsb.dk/hod

Lån & Spar

DE UKRAINSKE SOLDATER KÆMPER FOR EN VEJ TILBAGE TIL LIVET

Fragmenter koster arme og ben ved fronten i Ukraine. De sårede ukrainske soldater får proteser på klinikker over hele landet, hvor soldaterne kæmper for at fortrænge traumerne og finde en ny mening med livet.

TEKST OG FOTO STEFAN WEICHERT

DER ER TRAVLT PÅ PROTESEKLINIKKEN i den sydukrainske by Odesa. Her forsøger de at følge med strømmen af sårede ukrainske soldater fra fronten, der kommer for at få nye arm- og benproteser. En soldat er ved at genoptræne med sin benprotese i værelset ved siden af, mens den 22-årige soldat Pavel, der ikke må opgive sit efternavn, venter på sin tur.

Pavel blev såret under modoffensiven sidste sommer ved byen Robotyne i Sydukraine. Ukrainerne forsøgte at trænge igennem de russiske minefeller og nå Sortehavet, men blev stoppet omkring landsbyen, der var omgivet af dybe minefeller.

- Jeg var militærlæge i en rekogno-

sceringsgruppe og blev såret med tre kugler, da vi stormede fjendens positioner. Vi blev omringet af russerne og kunne ikke komme ud, forklarer Pavel, der blandt andet blev ramt i venstre ben.

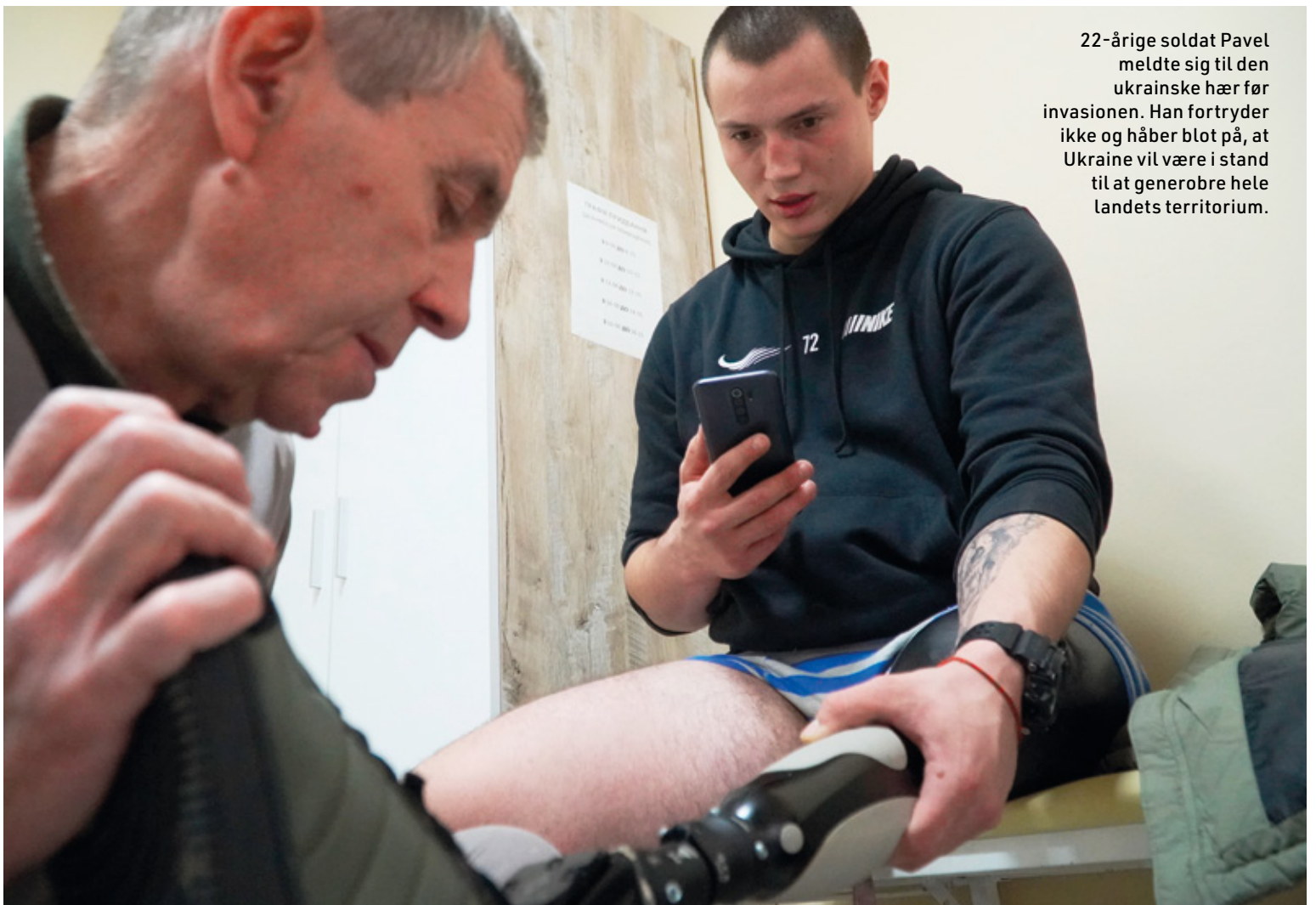
Ingen af Pavels kammerater kunne nå ham, og han måtte selv sætte årepresen på, mens tankerne om døden kravlede rundt i hovedet på ham. Han havde lyst til blot at bede til Gud, men han var klar over, at det ikke ville stoppe blødningen. Han skulle redde sig selv.

Pavel viser Officeren videoer fra dagen på mobilen. En video viser, hvordan Pavel og de andre soldater stormer frem bag en kampvogn med

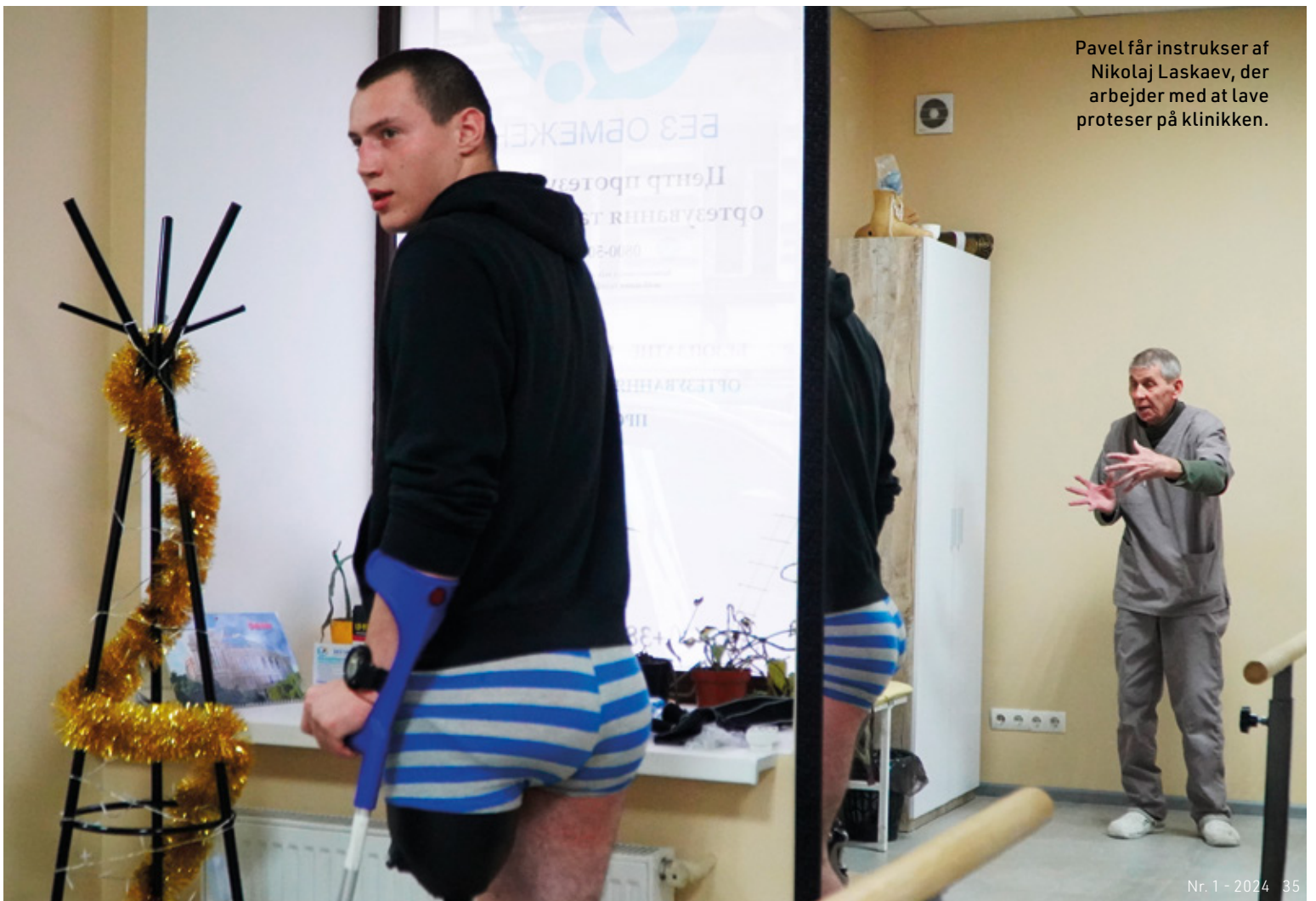
tromle foran for at stoppe minerne. I en anden video ligger soldaterne i et stort krater, mens de russiske kugler flyver over hovedet på dem. Russerne og ukrainerne kan se hinanden. De kæmper indædt for hver meter.

Pavel og enheden på i alt 30 soldater var sat ind for at forsøge at indtage to områder. Det blev hurtigt klart for Pavel og kammeraterne, at det hele var uigennemtænkt.

- Vi blev bare omringet. Vi blev simpelthen kanonføde. Vi var 30, seks kom ud, siger Pavel, der fortæller, at han måtte ligge i skjul i syv timer med årepresse på, før hjælpen kom. Hans venstre ben skulle amputeres, da han havde haft årepresen på for længe.

22-årige soldat Pavel meldte sig til den ukrainske hær før invasionen. Han fortryder ikke og håber blot på, at Ukraine vil være i stand til at generobre hele landets territorium.

Pavel får instrukser af Nikolaj Laskaev, der arbejder med at lave proteser på klinikken.

Der er mange, som er psykisk ødelagte på grund af tabet af et ben eller en arm. Jo hurtigere de accepterer tabet, desto hurtigere kan vi hjælpe dem videre.

Nikolaj Laskaev

- Det her var den værste situation, som jeg nogensinde har været i, siger Pavel, der tilføjer, at han på hospitalet senere også udviklede blodforgiftning og kæmpede i ugevis.

De mange sårede soldater

Det er usikkert, hvor mange ukrainske og russiske soldater der har mistet livet under den ukrainske modoffensiv sidste år, hvor ukrainerne især presede på i Sydukraine med målet om at nå Sortehavet gennem byen Melitopol og dermed isolere Krim-halvøen.

Hverken Ukraine eller Rusland opgiver egne tabstal, men i sommer skrev The New York Times, at amerikanske embedsmænd anslået det samlede antal til omkring 500.000 sårede og dræbte soldater. 300.000 russiske tab og 200.000 ukrainske. Tallene er et halvt år gamle.

Langs store dele af fronten har krigen udviklet sig til en artillerikrig med beskydninger frem og tilbage. Mange bliver såret af fragmenter og mister arme og ben. Forskellige NGO'er, der arbejder i Ukraine, har i løbet af 2023 anslået, at mindst 20.000 ukrainske soldater har fået foretaget amputationer siden invasionens begyndelse, og tallet stiger hele tiden.

Rundt omkring i Ukraine arbejder landets proteseklinikker i døgndrift, og der er fyldt op på landets psykiatriske hospitaler med soldater, der er ramt af blandt andet PTSD.

På proteseklinikken i Odesa har de også hænderne fulde. De har et træningsrum, hvor soldaterne prøver deres proteser, og de løbende bliver justeret. I baglokalet laver centret

selv proteserne med støtte fra internationale organisationer.

- Vi har et meget, meget stort arbejdspress. Det er som et flow af nye soldater, der kommer til. Situationen har selvfølgelig ændret sig dramatisk i den seneste tid og ikke til den gode side, siger Sergei Stepanov, der arbejder med at lave proteser på klinikken.

- Det glæder mig dog, at soldaterne bliver sendt over til os meget hurtigere end tidligere, da det gør det meget nemmere for soldaterne at tilpasse sig det at have en protese, siger Sergei Stepanov, der forklarer, at soldaterne kommer med forskellige indstillinger til livet.

Nogle kæmper med depression og har svært ved at se en mening med livet længere.

- Der er mange, som er psykisk ødelagte på grund af tabet af et ben eller en arm. Jo hurtigere de accepterer tabet, desto hurtigere kan vi hjælpe dem videre, siger kollegaen Nikolaj Laskaev.

Vil tilbage i hæren

Pavel er et af klinikkens positive eksempler, da han hele tiden presser på for at blive bedre. Nikolaj Laskaev tilpasser Pavels benprotese i træningslokalet, mens en anden soldat ser til. Pavel er længere i forløbet og bliver hevet frem som et eksempel på, hvor godt den anden soldat kan komme til at gå, hvis han lægger nok timer i det.

Pavel er forlovet og siger, at han har al mulig grund til at kæmpe for at få benet til at fungere, men det er dog ikke kun de fysiske problemer, som

soldaterne kæmper med. Pavel har ligesom mange andre soldater svært ved at fortrænge traumerne. Han er vant til adrenalinfyldte dage med voldsomme kampe siden invasionens begyndelse, der står i skærende kontrast til de monotone genoptræningsdage i sikkerhed i Odesa.

- Jeg har blandt andet trukket en kammerat ud, hvis knæ var helt åbent. Der var ingen muskler tilbage på hans arme. Kun skindet holdt det sammen. Jeg kunne føle, hvordan jeg mistede ham og ikke kunne gøre noget, siger Pavel, der tit oplevede hjælpeløshed.

- Der er tidspunkter, hvor du bare giver en stor dosis smertestillende, så de ikke mærker mere. Når jeg er der, virker det hele så normalt. Balance mellem liv og død, men når tiden går, så bliver det sværere og sværere at acceptere, siger han.

Pavel forsøger at holde modet oppe og siger, at han af natur er positiv.

- Jeg havde soldater ude ved fronten, som hver dag under bombardementerne sagde, at nu dør vi alle sammen. 'Nej' svarede jeg altid. Vi vil leve. Man skal være positiv. Det er sådan, jeg griber det hele an, fortæller Pavel, der er klar over, at mange har det anderledes.

- Jeg vil leve, så jeg graver dybere og finder energien. Det har jeg lært i militæret, siger Pavel, der gerne vil tilbage til fronten, men ved, at det er umuligt.

Pavel håber i stedet på, at han kan blive instruktør for de nye militærlæger, når han har fået styr på benprotesen.

- Livet kan ikke være dårligt hele ti-

Der skal hele tiden justeres på Pavels benprotese, så den virker optimalt.

Nikolaj Laskaev har arbejdet med proteser i årtier, men situationen nu er det værste, han nogensinde har prøvet.

Jeg vil bare gerne hjælpe på den måde, som jeg kan. Med de evner, som jeg har lige nu. Det er især at hjælpe soldater med at komme tilbage til et normalt liv igen.

Mykhailo Vernyhora

den. Der er mørke timer og lyse timer. Det sorte må ende på et tidspunkt. Jeg tror ikke på, at det for altid vil være skidt, siger han.

Hjælper andre soldater

Rundt omkring i Ukraine er der statslige og private projekter, som støtter de sårede soldater. I storbyen Zapozhzhja, cirka 40 kilometer fra fronten, hjælper den 35-årige major Mykhailo Vernyhora andre soldater med at komme videre i livet. Han har været i den ukrainske hær fra før krigen brød ud i Østukraine i 2014 efter Maidanrevolutionen, og han kæmpede i havnebyen Mariupol efter den fulde russiske invasion i 2022.

Han mistede sin venstre arm under kampene, hvor de ukrainske styrker blev trængt længere og længere ind mod byens stålværk i løbet af foråret. Der var russiske luftangreb hvert tiende minut, forklarer Mykhailo Vernyhora til Officeren. Han blev såret, da han trak sig tilbage ind i et lejligheds-kompleks, hvor russerne ventede på de ukrainske soldater. Fem-seks skud ramte hans albue, der blev pulveriseret. Det var umuligt at redde hånden, og den blev senere amputeret på stålværket Azovstal.

- Jeg kan stadig føle den, selv om hånden ikke er der mere. Sådan vil det være resten af mit liv. Det er disse fantomsmerter, siger Mykhailo Vernyhora, der senere, sammen med tusindvis af ukrainske soldater, blev taget til fange og tilbragte tre måneder i russiske fængsler, før han blev løsladt i sommeren 2022 som en af de første på grund af sine skader.

Mange af hans kammerater sidder stadig i de russiske fangelejre. Kampene i Mariupol og de kummerlige forhold i de russiske lejre gør, at han kan sætte sig ind i andres situationer. Han har selv mærket frygten og hjælpeløsheden på sin egen krop.

- For mig, i fangenskab, var det vigtigt at holde modet oppe. At tænke på min hustru, vores to børn og mine venner. Tankerne om fremtiden var vigtige, siger Mykhailo Vernyhora, der peger på, at det samme er gældende for soldaterne, som skal gennem genoptræning.

Under interviewet får Mykhailo Vernyhora løbende opkald fra soldater, der spørger ham om råd, og hvornår de kan mødes. Han siger, at han nærmest arbejder som psykolog nogle gange. Det er ofte blot nok, at han gider lytte, mens soldaterne, der ved, at han har gået igennem noget lignende, fortæller om deres oplevelser.

- Jeg vil bare gerne hjælpe på den måde, som jeg kan. Med de evner, som jeg har lige nu. Det er især at hjælpe soldater med at komme tilbage til et normalt liv igen, siger Mykhailo Vernyhora, der blandt andet arbejder med organisationen "Heart of Azovstal," der støtter de ukrainske soldater, som kæmpede ved Mariupol og ses som helte i Ukraine.

Krigen skal vindes

Mykhailo Vernyhora forklarer, at moralen er afgørende for, om sårede soldater ender med en god tilværelse eller i en stor depression. Det handler om at få soldaterne til at fokusere på fremtiden. Giv dem en grund til at stå

op om morgenen og kæmpe i fitnesslokalet. Han oplever især, at det er nemmere, hvis folk har børn eller er gift.

- Jeg viser en vej fremad ved mit eget eksempel. Selvom jeg mangler en arm, så lever jeg videre og undgår at lukke mig om mig selv. Det vigtigste er, at livet fortsætter, og at vi har nogen eller noget at leve for, siger Mykhailo Vernyhora.

- Folk lytter bedre, når de kan se på mig, hvor langt jeg er kommet, og vi kommunikerer med det samme sprog som soldater. Det er ikke det samme at tale med en, der ikke selv har været i samme situation. Der mangler kontakt, og soldaterne åbner derfor ikke op."

Mange soldater har en følelse af, at de skal tilbage til slagmarken, og de har det svært ved at skulle acceptere, at de ikke kan vende tilbage til kammeraterne, forklarer Mykhailo Vernyhora. Han tilføjer, at det også er afgørende for mange, at Ukraine ender med at vinde krigen. Det er sværere at acceptere at have ofret et ben, hvis det ender med et nederlag.

- Det handler om at tro på en fremtid. Jeg har klaret mig igennem den svære tid efter løsladelsen, fordi jeg har troet på en fremtid og har fundet noget, hvor jeg kan gøre nytte. Jeg kan ikke længere holde et våben, men jeg kan så meget andet, siger Mykhailo Vernyhora. ■

- Vi har et meget stort arbejdspress, siger Sergei Stepanov, der også arbejder med at lave proteser på klinikken.

Mykhailo Vernyhora har været i hæren i årevis. Han var heldig at blive udvekslet i den første fangeudveksling i juni 2022. Der er stadig hundrevis af soldater fra Mariupol i russiske fangelejre.

DEN PERFEKTE OFFICER

Henrik Bering har begået en fantastisk og for officerer yderst læseværdig bog med den nysgerrige titel "Den perfekte officer". Det vil være mere end oplagt at anvende bogen i undervisningen af officerer.

TEKST MAJOR JAKOB RØMER BARFOD, PH.D., FORSVARSAKADEMIET

Den perfekte officer. Man undres over den fængende titel, for er det overhovedet muligt at tale om en officer, der er perfekt i alle kontekster?

Henrik Bering er født og opvokset i Danmark og har arbejdet som udenrigskorrespondent over hele verden for amerikanske medier. Han er uddannet ved Oxford Universitet (Pembroke College) og har været Professional Journalism Fellow ved Stanford. I adskillige år arbejdede han fra USA som udenrigsskribent for Insight Magazine, hvor han dækkede sammenbruddet af det sovjetiske imperium, den tyske genforening samt uroligheder i Mellemosten. Bering lå højt på Forbes 500-listen over USA's ledende journalister.

Bering skriver i et inspirerende og dragende sprog, og bogen er af den slags, man næsten ikke lægger fra sig, når man først er gået i gang. Med en baggrund som officer er der naturligvis dele af bogen, som man

tidligere har stiftet bekendtskab med i undervisningen i krigshistorie – eller nok nærmere via læsning af krigshistorie af egen interesse.

Det fine ved bogen er, at kendte – og lidt mindre kendte – officerer fra alle værn analyseres, så man som f.eks. hærofficer får et godt indblik i store personligheder fra de andre værn.

Bogen er inddelt i syv kapitler, hvor i alt 20 prominente officerer (hvoraf de to amerikanske officerer McChrystal og Warden er de eneste nulevende) analyseres i forhold til deres baggrund, uddannelse, deltagelse i krige, deres sejre og nederlag og ikke mindst, hvad der har hæmmet og fremmet deres karriere.

Bering indleder sin bog med at stille skarpt på de krav, som jobbet som officer stiller. Konteksten er her især officeren i krig og de grænser, som krigskulturen stiller f.eks. i forhold til det omfattende administrative virke, som officerer også er den del af. Ka-

pitlet leder os hen mod sagens kerne – hvordan kombinerer man nødvendigheden af lydighed og disciplin med behovet for fantasi og selvstændig tankevirkosomhed? Officerens virke er spækket med modstridende krav og modsatrettede paradokser, og som den amerikanske journalist og oberst David Hackworth i bogen bemærker, så kan Patton-typen ses som værende uundværlig i krig, men et forstyrrende element i fredstid.

Efter denne indføring ledes vi trygt igennem nogle af 1800-tallets idoler (Napoleon, Nelson, Wellington og Clausewitz), og Bering peger på, at de officerer, der ofte beundres, er dem, der har brudt reglerne. Få kan lære os så meget om ledelse som Nelson, og allerede Nelson forlangte f.eks. af sine officerer, at de skulle bruge hovedet og bryde reglerne, hvis de fik en ordre, der var i modstrid med den overordnede mission. Nelson var så højt agtet, at hans lig blev sendt hjem præserveret i en tønde brandy, og ved begravelsen i London i 1805 rev hans officerer Nelsons krigsflag i stykker, så de alle havde et fysisk minde om deres helt.

At københavne

Bogen rummer ikke bare mange morsomme eksempler, men også meget fakta, hvor man må stoppe op og konsultere sin hukommelse for at afklare, om der er tale om ny information eller fakta, man bare har glemt. F.eks. at Clausewitz faktisk overgav

sig ved Prenzlau i 1806 og måtte rejse til Frankrig som krigsfange, og at Napoleons hær ved begyndelsen af det russiske eventyr havde været på 600.000 mand, men da det var slut, var den reduceret til bare 20.000 mand.

Efter et kort kapitel om von Moltke den Ældre kommer vi til Første Verdenskrig (Foch, Fuller, Jünger og Fisher) og dens absurditeter, hvor der f.eks. på Somme-slagets første dag mistedes 20.000 soldater. Den britiske general Fuller, der viede sit intellekt til kampvognsvåbnet, foretrak bøgernes selskab og blev af en kollega tidligt i sin karriere indberettet til regimentslægen for at læse om noget så umilitaristisk som Grækenlands første filosoffer. **Faktisk hjalp Fuller og Liddell Hart indirekte tyskerne til deres store indledende sejr ved at offentliggøre deres teorier om bl.a. anvendelse af kampvognsvåbnet, og Bering peger på, at tyskerne i 1920'erne overraskende arbejdede sammen med Sovjetunionen om at udvikle kampvogne, fly og kemiske våben på sovjetisk territorium.** Interessant er det også, at den engelske admiral Fisher, der så en hær som "et projektil affyret af flåden", opfandt udsagnsordet 'at københavne', d.v.s. at rette et præventivt slag mod fjenden, som Nelson havde gjort det med København i 1801.

I kapitlet om Anden Verdenskrig (Manstein, Sjukov, Patton og Slim) peger Bering på, at den tyske soldat

var den dygtigste i verden, men at han heldigvis var styret af en galning i toppen, og dette, kombineret med tyskernes manglende evne til at hamle op med USA's industrielle råstyrke, gjorde, at de lykkeligvis tabte krigen. Med afsæt i historikeren Geoffrey Roberts beskriver Bering, at den sovjetiske general Sjukov overordnet set var den bedste general i krigen, men også at russerne i dag gør som dengang. Som Sjukov sagde: "Når vi kommer til et minefelt, angriber vores infanteri, præcis som om det ikke var der". En fremgangsmåde, som vi ser den dag i dag i Ukraine

Det næstsidste kapitel om Anden Verdenskrig til søs (King, Nimitz, Halsey og Leahy) er for en hærofficer særdeles interessant. Her beskrives hårde sømænd som den arrogante amerikanske admiral King, der "barberede sig med en bunsenbrænder", og som følelsesmæssigt ikke var særlig afbalanceret. King var

hadet af mange kolleger, og én sagde ligefrem, at "noget, der kan hjælpe på krigsindsatsen, vil være at få nogen til at skyde King". Slaget om Midway var krigens vendepunkt, og i den forbindelse beskrives den farverige amerikanske admiral Halsey, en slags Patton til søs, som den mest farverige og kampglade admiral, der f.eks. benyttede sig af "kavaleritaktik til søs med hangarskibe".

Warden og McChrystal

Beskrivelsen af den amerikanske general Ridgway i kapitlet "Krigere langs periferien" (Ridgway, Moore, Warden og McChrystal) er betagende. Ridgway, der nærmest kæmpede alene mod tyskerne og kunne finde på at stå midt på en vej under beskydning og urinere, leverede en imponerende indsats under Anden Verdenskrig, men overgik senere sig selv i Koreas dybfrosne helvede. Efter at have bragt den amerikanske moral, der var

på lavpunktet, i top stoppede Ridgway sin succesfulde fremmarch mod 'Nordkorea' ved 38. breddegrad som befalet, og den linje står vi ved den dag i dag. **Den amerikanske officer John Warden satte sit aftryk på luftkrigsførelse og pegede på, at identificering af fjendens tyngdepunkt var afgørende, og at det ikke var muligt at vinde en krig, hvis fjenden har luftherredømmet.** Wardens nye tanker om luftkrigsførelse manifesterede sig til dels ved Golfkrigen i 1990, hvor det stort set med Wardens ændrede lufttaktik lykkedes at opfylde general Powells ønske om "rygende kampvogne som kilometersten hele

vejen til Bagdad". Warden fremstod arrogant og oprørsk, og han led under det faktum, at bureaukratier ofte fremelsker folk, der deler samme syn på tingene. Da Warden med sine anderledes tanker var på sit højeste, kunne det amerikanske flyvevåben "næppe have været et mindre gunstigt miljø" for ham. Det amerikanske flyvevåben betragtede Warden som en mislykket officer, og han endte som oberst.

Afsluttende er der tale om en velskrevet og yderst informativ bog, der med mange sjove anekdoter og passager nærmest suger læseren ind i næste kapitel. Bogens pointe er, at det er umuligt at uddanne et menne-

ske til at være perfekt i alle kontekster, og at det jo f.eks. i bagklogskabens ulideligt klare lys viste sig, at ideen om, at perfekte officerer skulle forvandle fjerne stammesamfund til små udgaver af USA, var urealistisk. Så svaret på bogens titel – officerer, der optræder og handler perfekt i alle kontekster – er selvfølgelig, at det menneske findes ikke. ■

Tillids- repræsentants- seminar 2024

Hotel Svendborg d. 22.-23. maj.

Du melder dig til på hod.dk,
hvor du skal være logget ind
på MIT HOD

FEJL I LØNAFREGNING

ET MEDLEM FRA SØVÆRNET HENVENDTE SIG I FORÅRET 2021 TIL HOD, fordi pågældende var blevet bedt om at tilbagebetale et større beløb som følge af for meget udbetalt løn i forhold til honorering for søvelsestillæg.

HOD konstaterede på daværende tidspunkt, at forholdet stammede tilbage fra 2019, hvorfor vi anbefalede pågældende ikke at acceptere en tilbagebetaling, før sagen blev dokumenteret yderligere fra Forsvarets side.

Medlemmet havde selv opdaget fejlen tilbage i tiden, men efter gentagne forsøg på at gøre opmærksom på, at der var fejl i lønafregningen, fik han i tredje forsøg besked på, at hans løn var rigtig nok.

Medlemmet blev derfor temmelig forundret, da han i 2021 pludselig alligevel skulle betale tilbage. HOD valgte at støtte sagen ved at kæde den sammen med flere tilsvarende sager bl.a. fra CS' område.

Januar 2024 fik medlemmet så besked fra FPS om, at man nu ville inddrage beløbet på trods af at sagerne endnu ikke havde været afgjort i retten. Det gjorde man, fordi sagen nu nærmede sig 5 års grænsen for forældelse.

HOD fortsætter med sagen og har bedt om suspension for tilbagebetalingen, indtil sagen er afgjort.

Steen Gøtsche

OFFICEREN

Nr. 1 /2024, 33. årgang

ISSN: 2445-5326
Fagbladet Officeren er udgivet af Hovedorganisationen af Officerer i Danmark (HOD)
Borupvang 2B, 2. tv
DK-2750 Ballerup
Tlf. +45 3315 0233
Fax: +45 3314 4626
www.hod.dk
Facebook: Hovedorganisationen af Officerer i Danmark

Ansvarshavende redaktør:

Oberstløjtnant Niels Tønning
+45 2237 3966
niels@hod.dk

Redaktør:

Pressechef Vickie Lind
+45 5159 0742
vickie@hod.dk

Grafisk design:

ThinkCreative

Tryk: Jørn Thomsen Elbo A/S

Annoncer:

Ocean Design ApS
Dragstrupvej 12, Dragstrup
3250 Gilleleje
Annoncechef Casper Aistrup
cha@oceanmedia.dk
+45 3154 0300

Annoncepriser:

1/1 side: kr. 9.450
1/2 side: kr. 5.850
1/4 side: kr. 3.500
1/8 side: kr. 2.350
Priserne er inkl. 4 farver.

Redaktionen forbeholder sig ret til at afvise annoncer, der strider mod bladets tone og ånd.

Deadline for indlæg og annoncer:

Blad nr. 2/2024: 4. marts
Som udkommer: 10. april
Blad nr. 3/2024: 13. maj
Som udkommer: 12. juni
Blad nr. 4/2024: 5. august
Som udkommer: 4. september

Abonnement: 828,- kr. pr. år.

Redaktion afsluttet den 6. februar 2024.

Kontrolleret oplag: 5.122 i perioden 1. juli 2017 - 30. juni 2018

Fagbladet Officeren er via trykkeriet Jørn Thomsen Elbo A/S certificeret efter følgende internationale standarder: ISO 14001 miljøcertificering, ISO 9001 kvalitetscertificering, FSC-certificering og SvaneMærket. Magasinet er trykt på miljørigtigt papir med vegetabiliske farver.

6

– Kongen har efterfølgende udtalt, at han var tilfreds. Og når kongen er tilfreds, så er det jo svært at sætte en finger på noget.

Jens Gustav Christiansen
premierløjtnant

Læs: Fannerne flyttede